

**BCR3102
Bacheloroppgave
Høyskolen Kristiania
Vår 2017**

«En kvalitativ studie av Donald Trumps retorikk»



Ord: 16651

“Denne oppgaven er gjennomført som en del av utdannelsen ved Høyskolen Kristiania. Høyskolen Kristiania er ikke ansvarlig for oppgavens metoder, resultater, konklusjoner eller anbefalinger.”

Innholdsfortegnelse

1.0 Forord	3
2.0 Introduksjon	4
2.1 Bakgrunn for valg av tema	4
2.2 Problemstilling	5
2.3 Avgrensninger	5
2.4 Oppgavens oppbygning	5
3.0 Metode	6
3.1 Metodiske valg – problemstilling	7
3.2 Metodiske valg - undersøkelsesdesign	8
3.3 Metodiske valg – kvalitativ eller kvantitativ	8
3.4 Metodiske valg – datainnsamling	9
3.4.1 Utvalg av enheter	10
3.5 Analyse	10
3.6 Funn og konklusjoner	11
3.6 Oppsummering av metodiske valg	11
4.0 Donald Trump	12
4.1 Analyse av Trumps innsettelsestale	13
4.1.1 “America first”	15
4.1.2 Et forsøk på å samle nasjonen	18
4.2 Den retoriske trapp	23
4.2.1 Intellectio - hensikten med talen	24
4.2.2 Inventio	26
4.2.3 Dispositio	27
4.2.4 Elocutio	28
4.2.5 Memoria/actio	28
4.2.6 Hvordan å opptre	29
4.2.7 Fem elementer	31
5.0 Populisme	32
5.1 Trumps retorikk sammenlignet med retorikk rundt i Europa	33
5.1.1 Brexit	34
5.1.2 Le Pens Frankrike	35
5.1.3 Norge og stortingsvalget i 2017	37
5.1.4 Typiske trekk og paralleller	38
6.0 Konklusjon	41
8.0 Kritikk av oppgaven	43
9.0 Litteraturliste	44
Vedlegg 1	46
Vedlegg 2	51

1.0 Forord

Denne bacheloroppgaven er skrevet og gjennomført våren 2017 som en avsluttende del av bachelorstudiet PR og Samfunnspåvirkning ved Høyskolen Kristiania, Oslo.

Denne prosessen har vært svært spennende og utfordrende. Vi har lært mye om oss selv, og om samarbeid. Det har vært spennende å fordype oss mer i retorikk, der vi også har tilegnet oss mye ny kunnskap. Vi føler og at vi har fått brukt tidligere tilegnet kunnskap fra årene på Høyskolen Kristiania – det har vært moro å se hvor mye vi har lært gjennom disse årene. Etter en lang prosess med oppturer og nedturer, er vi stolte av resultatet vi sitter igjen med.

Vi vil gi en stor takk til vår fantastiske veileder, Kjell Terje Ringdal, som har stilt opp til flere veiledningstimer, og kommet med mange gode innspill og råd. Han har gitt oss motivasjon og gode tilbakemeldinger gjennom prosessen. Takk for din inspirerende sjel!

Vi vil også rette en takk til foreleser, Sharam Alghasi, som har lært oss mye dette semesteret, samt gitt gode tilbakemeldinger.

Til slutt vil vi gi en stor takk til våre familier, samboere og venner som har holdt ut med oss i denne perioden, med mye mas og klaging. Vi vil også takke hverandre for en tøff men veldig fin prosess, med et godt samarbeid! Vi har alle stått på og støttet hverandre underveis.

Helt til slutt vil vi rette en takk til Høyskolen Kristiania for tre fine år!

God lesing!

Oslo, 14.05.2017

Studentnummer:

748014

748894

748494

2.0 Introduksjon

2.1 Bakgrunn for valg av tema

Vi bestemte oss tidlig for å ha faget retorikk som bakgrunn for valg av tema, da vi synes retorikk har vært spennende, og hadde et ønske om å anvende det mot en selvvalgt oppgave. I tillegg til retorikk ønsket vi å rette det mot noe politisk aktuelt. Det har vært mye fokus på Donald Trump fra han annonserte sitt kandidatur. Til å begynne med var det underholdende, og vi, i likhet med de fleste, trodde ikke at det skulle være mer enn det. Selv om det har blitt skrevet endeløse artikler og analyser om Donald Trump, ville vi se nærmere på dette og hvordan hans retorikk hjalp han med å vinne presidentvalget i USA. Vi valgte innsettelsestalen til Trump som utgangspunkt for analysen. Vi ser på en innsettelsestale som en sammenslutning av hva den kommende presidenten ønsker å oppnå og veien videre for landet en skal representere. Talen skal gi en pekepinn på fremtidig visjon og oppsummere hva som har blitt stemt frem.

Vi ville se om utfallet av den amerikanske valgkampen har hatt påvirkningskraft utenfor sine egne landegrenser. Vi har valgt å sette Trumps retorikk opp mot noen av de mest fremtredende og aktuelle hendelsene i europeisk politikk den siste tiden; Brexit og valget i Frankrike. Vi har også tatt med Norge som et eksempel, for å se om Trumps retorikk vil ha noe påvirkning i det neste stortingsvalget som vil ta sted i september 2017. Vi har valgt Europa som motstykke fordi det er den politikken som er nærmest oss og berører oss mest i hverdagen.

I begynnelsen av denne oppgaven hadde vi et ønske om å trekke inn flere av de fagene vi har hatt gjennom vårt studieløp på Høgskolen Kristiania. Noen av fagene vi har hatt størst utbytte av de siste tre årene har vært retorikk og argumentasjon, politisk kommunikasjon, politikk og påvirkning og medier og mediepåvirkning, og dette føler vi at vi har fått vist i denne oppgaven.

2.2 Problemstilling

På bakgrunn av vår interesse for både retorikk og politikk kom vi frem til at vi ville undersøke Donald Trump sin retorikk, og se det opp mot Europa. Vi landet derfor på en hovedproblemstilling, med en underproblemstilling. Følgende hovedproblemstilling er:

Hvordan er Donald Trump som retoriker, og er dette gjenkjennbart hos andre politikere?

Underproblemstillingen vi har valgt for undersøkelsen vår er:

Hvordan er Trumps retorikk lik, eller ulik den som føres av høyrepopulistiske politikere i Frankrike, Storbritannia og Norge?

2.3 Avgrensninger

Vi valgte å ha dokumentundersøkelse som datainnsamlingsmetode da det var vanskelig å samle inn primærdata. Eventuelle relevante intervjuobjekter for oppgaven vår har befunnet seg i andre land, så muligheten til å nå dem har ikke vært realistisk. Vi kunne ha intervjuet retorikere eller andre eksperter på området i Norge, men vi valgte å ikke gjøre det på bakgrunn av mengden av informasjon som allerede finnes der ute. Vi mener at det var en liten sannsynlighet for at de intervjuobjektene som ville være aktuelle kunne fortelle oss noe vi ikke kunne finne åpent på nett eller i fagbøker. Arbeidet vårt i denne oppgaven har også dreid seg om taler og sitater, da er det viktig at det er så presist og nøye som mulig. Dette er en av styrkene ved dokumentundersøkelser og man får presist tak i hva fenomenet du undersøker faktisk har gjort og sagt.

Det finnes en del politikere som kunne passet inn i denne oppgaven. Vi valgte å avgrense oppgaven til å kun gå inn på fire enheter. Dette var et valg vi var nødt til å ta for å at oppgaven ikke skulle bli for omfattende.

2.4 Oppgavens oppbygning

Oppgaven vår er bygget opp slik at vi først presenterer metodeutviklingen vår med alle de elementer som følger. Deretter i hoveddelen gjør vi rede for en retorisk analyse av

innsettelsestalen til Donald Trump, der vi videre gjør tolkninger hele veien opp mot faglitterær teori. Videre i oppgaven setter vi Trump sin retorikk opp mot partiledere i Europa, hvor vi trekker en felles konklusjon. Mot slutten ser vi om det er noe unikt med Trump eller om det noe som er gjennomgående hos de andre politikerne. Helt til slutt vil vi presentere en konklusjon av hele oppgaven samt kritikk.

3.0 Metode

Metode er en måte å gå fram på for å finne gyldig og troverdig kunnskap om virkeligheten (Jacobsen 2015, 15). Dag Ingvar Jacobsen (2015) presenterer fire utfordringer metode imidlertid står overfor i sin bok *"Hvordan gjennomføre undersøkelser? Innføring i samfunnsvitenskapelig metode"*. Før vi presenterer de fire utfordringene til metode, vil vi presentere to sentrale begreper i metode, ontologi og epistemologi. Ontologi er læren om hvordan virkeligheten faktisk ser ut. Epistemologi handler om i hvilken grad det er mulig å få sann kunnskap om virkeligheten (22-23). De fire utfordringene Jacobsen presenterer er: deduktiv eller induktiv, individualistisk eller holistisk, nærhet eller avstand, tall eller ord. Vår undersøkelse vil ha en deduktiv tilnærming, en deduktiv tilnærming går fra teori til empiri. Det vil si at vi allerede har gjort seg opp noen hypoteser og antakelser, før vi går ut for å samle inn data. Søket etter data blir da styrt av våre antakelser (Jacobsen 2015, 23). Denne tilnærmingen er lukket, siden det er vi som forskere som bestemmer hva som skal studeres. Vi vil også ha en holistisk tilnærming, der vi ønsker å se på individet i kontekst. Dette vil si at fenomener må forstås i et samspill mellom individet og sammenhengen de er i, hvordan mennesker opptrer i ulike sammenhenger. Vi vil også ha avstand i vår undersøkelse, idealet om avstand går ut på at det er et skille mellom forskeren og fenomenet. Idealet er at undersøkelsen ikke skal påvirke fenomenet som studeres. Med tanke på at vi ikke skal gjennomføre intervjuer, vil det naturlig ligge en avstand mellom oss som forskere og fenomenet vi studerer. Vi ønsker å gå i dybden av fenomenet vårt, der vi ønsker nyanserik informasjon, i form av ord (24). Derfor har vi valgt å ha en kvalitativ metode til vår undersøkelse. Noen av disse valgene vil vi gå nærmere inn på lenger ned i teksten.

3.1 Metodiske valg – problemstilling

Vi vil nå presentere hvilke metodiske valg vi videre har gjort i henhold til undersøkelsen vår.

Vi valgte å ha faget retorikk som grunnlag for valg av tema, der vi ønsket å se nærmere på Donald Trump og hans retoriske evner. Vi valgte å utføre en analyse av innsettelsestalen til Trump, for å se på de retoriske virkemidlene som var brukt. Vi ønsket å se om utfallet av den amerikanske valgkampen i sammenheng med Trumps retorikk opp mot Europa; Brexit i Storbritannia og valgkampen i Frankrike. Vi har også tatt med Norge som eksempel, for å se på det kommende stortingsvalget.

Vi har valgt en hovedproblemstilling, og en underproblemstilling.

Hovedproblemstillingen vi har valgt for undersøkelsen vår:

Hvordan er Donald Trump som retoriker, og er dette gjenkjennbart hos andre politikere?

Underproblemstillingen vi har valgt for undersøkelsen vår er:

Hvordan er Trumps retorikk lik, eller ulik den som føres av høyrepopulistiske politikere i Frankrike, Storbritannia og Norge?

Jacobsen (2015) skriver at en problemstilling skal inneholde variabler og enheter (74).

I vår problemstilling vil retorikk være variabelen vår. Og vi skal undersøke fire enheter: Trump, Norge, Frankrike og Storbritannia.

Jacobsen presenterer så tre dimensjoner til en problemstilling.

1. Om problemstillingen er uklar eller klar
2. Om den er forklarende (kausal) eller beskrivende (deskriptiv)
3. Om vi ønsker å generalisere eller ikke

(Jacobsen 2015, 78)

Vi visste lite om fenomenet før vi startet undersøkelsen vår, og hadde derfor ikke gjort oss opp noen teorier om fenomenet. Vi ønsket derfor å tilegne oss informasjon om fenomenet underveis i undersøkelsen (Jacobsen 2015, 79) Vår problemstilling vil derfor være en uklar problemstilling.

Hovedproblemstillingen vår vil i hovedsak være en beskrivende problemstilling, der vi ønsker å undersøke en tilstand. Mens vår underproblemstilling vil være en mer forklarende problemstilling, ved at vi ønsker å se om det er noe sammenheng mellom Trumps retorikk og andre europeiske politikere (Jacobsen 2015, 81).

Siden vi i vår problemstilling kun studerer enhetene Trump, Norge, Frankrike og Storbritannia, som er vidt forskjellige enheter, anser vi ikke problemstillingen vår som generaliserende. Generalisering handler om at funn som er basert på studier av noen få, gjelder for alle (Jacobsen 2015, 86-87) Vi ser derfor på vår problemstilling som ikke-generaliserende.

3.2 Metodiske valg - undersøkelsesdesign

Et undersøkelsesdesign velger man ut fra problemstillingen, og hvordan man på best mulig måte kan finne svar på denne. Jacobsen presenterer at undersøkelsesdesign kan være enten intensive eller ekstensive. En intensiv undersøkelse går ut på å studere få enheter, mens en ekstensiv undersøkelse vil studere mange enheter. Når man skal velge seg design for undersøkelsen, må man tenke over om designet man velger egner seg til å belyse problemstillingen man har utviklet. Undersøkelsens gyldighet knyttes til både intern og ekstern gyldighet. Intern gyldighet handler om man har beskrevet fenomenet i undersøkelsen på korrekt vis. Ekstern gyldighet dreier seg om funnene man har funnet i undersøkelsen kan generaliseres over til andre (Jacobsen 2015, 89).

I vår undersøkelse vil vi gå i dybden av retorikk, der vi studerer få enheter. Undersøkelsen vår vil derfor være et intensivt design. Et intensivt undersøkelsesdesign studerer mange nyanser, og få enheter. Et slikt intensivt undersøkelsesdesign retter seg mot å få en grundig forståelse av virkeligheten (Jacobsen 2015, 90).

3.3 Metodiske valg – kvalitativ eller kvantitativ

Når man har valgt problemstilling og valg av undersøkelsesdesign, velger man hvilken metode man vil bruke for å samle inn informasjon. Kvalitativ metode kjennetegnes med åpenhet, ord og nærhet. Mens den kvantitative metoden kjennetegnes med avstand, tall og lukket. På bakgrunn av valget vårt med problemstilling og undersøkelsesdesign, falt vi på valget av en kvalitativ metode for vår undersøkelse. Vi valgte en kvalitativ retning da vi så

fordelen ved å kunne bevege oss frem og tilbake i undersøkelsen. Dette beskriver Jacobsen (2015) som en av de største forskjellene mellom kvalitativ og kvantitativ metode. Forskeren setter svært få føringer for dataene man samler inn. En kvalitativ metode er fleksibel, der man som nevnt kan gå fram og tilbake i undersøkelsen, og man henter inn data med et mer ”åpent sinn”. Fordelene åpenhet og fleksibilitet er noen av flere fordeler ved kvalitativ metode, som Jacobsen beskriver i sin bok (Jacobsen 2015, 129-130).

Som nevnt tidligere har vi valgt å gå i dybden av fenomenet vårt. Jacobsen beskriver en kvalitativ tilnærming som; “virkeligheten er for kompleks til å kunne reduseres til tall, og derfor må man samle inn informasjon i form av ord for å åpne for mer nyanserikdom” (Jacobsen 2015, 24).

Vi vil også belyse at det finnes ulemper med en kvalitativ metode, som også medfører ulemper knyttet til vår undersøkelse. Jacobsen beskriver nærhet, ressurskrevende, kompleksitet og undersøkelseeffekt som noen av ulempene ved kvalitativ metode (Jacobsen 2015, 131-132). Vi anser ikke nærhet som relevant til vår undersøkelse, derfor ikke en ulempe for oss, da vi har studert fenomenet vårt på avstand. Vi som forskere kan ha påvirket vår undersøkelse i den grad av at vi har hatt våre egne meninger om det som studeres. Det kan derfor ha vært med på å påvirke undersøkelsen, dette kalles undersøkelseeffekt. Det at vi har valgt intensivt design gjør innsamlingen av data mindre ressurskrevende. Dataen som blir innhentet er vanligvis kompleks, noe som gjør det vanskelig å tolke og håndtere. Siden dataene vi samler inn er nyanserik og kompleks kan det være lett å ”gå seg vill” i all dataen som er samlet inn. I vårt tilfelle har ikke denne ulempen vært sentral, da vi har benyttet oss av sekundærdata, som krever mindre håndtering av store mengder data, da tolkningen allerede er gjort.

3.4 Metodiske valg – datainnsamling

Under kvalitativ metode kan man velge å samle inn informasjon gjennom: det individuelle, åpne intervjuet, fokusgruppeintervju, observasjon og dokumentundersøkelser (Jacobsen 2015, 145). Vi har valgt dokumentundersøkelse som vår metode til å samle inn informasjon, da vi så det vanskelig å nå de eventuelle relevante intervjuobjektene for vår undersøkelse. Vi mener også at de eventuelle intervjuobjektene ikke kunne fortalt oss noe som vi ikke kunne finne åpent på nett eller i fagbøker. Dokumentundersøkelser egner seg godt om man for eksempel finner det vanskelig eller umulig å samle inn primærdata. Det kan være at primærkilden ikke

eksisterer lenger, eller at primærkilden muligens ikke har mulighet til å uttale seg grunnet posisjon han eller hun befinner seg i (170).

Når vi velger ut kilder til dokumentundersøkelsen vår, er vi nødt til å være kritisk til hvor vi henter informasjon fra. Kan vi stole på kildene vi velger ut? Det finnes mange upålitelige kilder, samt at formålet til den opprinnelige forskeren vil være annerledes enn formålet vi har til vår undersøkelse (Jacobsen 2015, 188). Våre kilder har vært fagbøker, samt akademiske artikler og avisartikler, der vi underveis har stilt oss kritiske til kildene, for å kvalitetssikre data.

3.4.1 Utvalg av enheter

Enhetene vi har valgt til vår undersøkelse er Norge, Trump, Frankrike og Storbritannia. I en dokumentundersøkelse er det viktig å være kritiske til kildetyper man benytter seg av. I dokumentundersøkelser benytter man seg av informasjon som er skrevet eller samlet inn av andre, dette kalles sekundærdata (Jacobsen 2015,187). Man kan velge mellom førstehåndskilder og andrehåndskilder, offentlige og private kilder, personlige og institusjonelle kilder. I vår undersøkelse har vi benyttet oss av førstehåndskilder, andrehåndskilder og offentlige kilder. Førstehåndskilder er informasjon fra en person som selv har deltatt i noe. Andrehåndskilder er fra en person som har hørt om noe fra andre, men som selv ikke var til stede under hendelsen, og offentlige kilder er informasjon som er publisert til offentligheten (188-190).

3.5 Analyse

Vanligvis i en analysedel til en undersøkelse går man gjennom fire steg, disse fire stegene presenterer Jacobsen (2015) i sin bok; dokumentere, utforske, systematisere og kategorisere, og sammenbinde. Det er vanlig å utføre disse stegene i enten en innholdsanalyse eller en prosessanalyse (199).

I vår undersøkelse har vi sett det riktig å foreta en retorisk analyse istedenfor en innholdsanalyse eller prosessanalyse. En retorisk analyse går ut på å avsløre hvordan en tekst virker overbevisende eller ikke overbevisende (NDLA). Data vi har innhentet, er kilder som allerede på mange måter er blitt gjort tolkninger og analyser av. På den måten har det vært lettere for oss å arbeide med data, da en stor del av arbeide allerede er utført for oss. Det skal

likevel nevnes at vi har stilt oss kritiske til enhver kilde, da vi ønsket å kvalitetssikre all innsamling til fordel for oppgaven vår. I vår analysedel basert på Trump og hans innsettelsestale, har vi foretatt en retorisk analyse basert på retoriske virkemidler, samt gjort tolkninger hele veien opp mot faglitterær teori.

3.6 Funn og konklusjoner

Når vi skal finne ut av om konklusjonene vi har kommet fram til er gode eller ikke, må vi se på om de står til kravet om validitet og reliabilitet. Validitet beskriver om vi har undersøkt det vi har sagt vi skal undersøke (intern gyldighet) og om det kan generaliseres til andre (ekstern gyldighet) (Jacobsen 2015, 228-229, 237). Reliabilitet handler om at vi kan stole på dataene vi har samlet inn (17). I vår undersøkelse vil valg av dokumenter ha mye å si på den interne gyldigheten, vi må være kritisk til dokumentene og de kilder vi henter informasjon fra. Den eksterne gyldigheten til vår undersøkelse vil ikke være særlig høy, med tanke på at vi har en ikke-generaliserbar problemstilling, vil ikke undersøkelsen kunne generaliseres til andre. Våre kilder til undersøkelsen er sekundærdata, og det vil derfor settes spørsmål ved vår undersøkelses reliabilitet. Sekundærdata er hentet fra andre, og har som regel et annet formål enn hva vi har til vår undersøkelse. Reliabiliteten vil også avhenge av hvordan vi som forskere fortolker og presenterer informasjonen vi henter fra kildene vi har valgt ut. Jacobsen sier det er viktig at forskerne reflekterer over fordeler og ulemper ved valg av metoder underveis i undersøkelsen. Jo mer reflektert og åpen forskeren er, jo mer reliabel vil undersøkelsen bli (Jacobsen 2015, 247).

3.6 Oppsummering av metodiske valg

Tabell 1: Oppsummering av metodiske valg

Kategori	Metodisk valg
Strategi	Deduktiv
Forståelse av sosiale fenomener	Holistisk

Posisjon	Avstand
Type informasjon	Kvalitativ
Problemstilling	Uklar, beskrivende, forklarende og ikke-generaliserende
Undersøkellesdesign	Intensivt
Datainnsamling	Dokumentundersøkelse
Utvalg av enheter	Førstehåndskilder, andrehåndskilder og offentlige kilder

4.0 Donald Trump

Donald Trump ble født den 14. Juni 1946 i Queens i New York, hvor han er nummer fire i rekken av fem barn. Trump har opp gjennom årene vært kjent som en eiendomsutvikler og forretningsmann, der han i senere tid ble en mediepersonlighet, gjennom realityserien “The Apprentice”, sendt på TV. Karrieren til Trump begynte som en jobb med sin far, der han i senere tid, 1980-tallet, tok over og bygget opp videre på egenhånd. Han er blant annet eier av Trump Tower i New York, luksushoteller og kasinoer i Atlantic City. Etter økonomiske utfordringer rundt 90-tallet, klarte han likevel å komme ut som en av verdens rikeste menn.

I juni 2015, registrerte Trump seg som kandidat til Det republikanske parti til presidentvalget i USA 2016. Trump stilte da uten politisk erfaring, men med et sterkt ønske om å endre på den politiske eliten, var det nok for at Trump ville stille til nominasjonsvalg. Han argumenterte med at han var rustet til en slik stilling med hans sterke økonomiske bakgrunn og hans intellekt. I hans valgkamp finnes det elementer som kan ligne høyrepopulistiske partier i mange land. Sentralt i høyrepopulisme er nettopp konflikten mellom folk og eliter, som han uttalte som grunnlag for å stille til valg.

Da avstemningene begynte under valgnatten, tok Donald Trump en tidlig ledelse og overrasket alle ved å vinne presidentvalget høsten 2016 (SNL).

Etter endt valg, der Donald Trump gikk av med seieren, har vi sett det interessant å ta utgangspunkt i innsettelsestalen hans for å bygge videre på han som retoriker og bruke funnene i analysen til å sette det inn i en retorisk kontekst.

4.1 Analyse av Trumps innsettelsestale

Talen som analyseres er innsettelsestalen til Donald Trump den 20. januar 2017, da han ble innsatt som president.

Innsettelsestalen Donald Trump holder starter med en takke til tidligere presidenter og det amerikanske folk. Takknemligheten er vanskelig å tolkes som genuin, da flere kritiske uttalelser rettes mot de han takker i talen. Man kan derfor sitte igjen med den oppfattelse av at han har sett seg “nødt” til å starte talen sin med å takke tidligere presidenter, av kun ren folkeskikk. Dette vil vi belyse tydeligere videre i analysen.

Det første Donald Trump gjør som president er å sende et signal til verden om det USA slik vi kjenner det i dag, vil endres betraktelig (Aftenposten). Han baserer talen sin på å bygge opp Amerika igjen etter den elendigheten han mener landet har vært styrt etter i lang tid. Han poengterer flere ganger avstanden mellom folket og eliten, der han går i strupen på den politiske eliten, og påpeker tidlig i talen at makten skal tas tilbake til folket.

January 20th 2017, will be remembered as the day the people became the rulers of this nation again.” “From today we are transferring power from Washington D.C. and giving it back to you, the American People. (NRK)

Det kan tolkes som at han distanserer seg fra politikken ved å si dette, da politikken rammer foregår i Washington D.C., samt at han fra 20. januar selv vil ha basen sin plassert i hovedstaden.

Han forteller det amerikanske folk at det skal bli slutt på det korrupte drevne amerikanske politikk, nå skal vi, det “ekte” folket ta makten tilbake fra eliten. Han viser til alt som har blitt gjort før av tidligere presidenter, har vært for dårlig. Svaret er Donald Trump selv, som skal kunne ”Make America Great Again” (NRK).

Et moment som kan trekkes opp mot Donald Trump er at han selv utnevner seg som en av “folket”. Han refererer ikke seg selv som en politiker, da han vet han ikke har grunnlag for det, men klarer å vinkle det til noe positivt. Han har røtter fra å være en forretningsmann uten politisk erfaring (SNL), som han mener vil komme godt med som president i USA. Ved at han gir uttrykk for at han er en av “folket” selv, kan tenkes å ha bidratt til å gi det amerikanske folket et håp om at det han sier gjenspeiler ønsket folket har, og troen på at han snakker sant forsterkes. Han understreker at han er en outsider som skal snu opp ned på den politiske eliten, som har gjort at folket har fått for lite makt. Det kan tenkes at flere som har valgt å avlegge stemme til Trump, har sett det lettere å assosiere seg med han enn hans motkandidat Hillary Clinton som allerede var innenfor de politiske dører, enn en mann som uttaler seg uten politikken i ryggen. Har det amerikanske folk vært ute etter en person som nettopp har et kritisk syn til politikken fra før? Har det vært nøkkelen til suksess for Donald Trump? Dette gir oss grunnlag til å påpeke at begrepet kairos innen retorikk kan ha vært en viktig del av resultatet for at Trump vant valget. Kairos står sentralt ofte i politiske øyeblikk eller taler (SNL). Det å tale i riktig tid kan være avgjørende for utfallet, dette vil vi komme tilbake til.

Som nevnt utgjør talen seg til å være et angrep på den politiske eliten. Det at han velger å gå i strupen så raskt, har vi tolket som en mulig ulempe og fare for Trump, da det virker som han glemmer at mange av samarbeidspartnerne han er nødt til å jobbe med, allerede er en del av denne “eliten” selv. De er politikere som han ikke kan ta avstand fra å være avhengig av i beslutninger og samarbeid. Drømmen om å styre landet selv, er ikke en realistisk måte å tenke på, selv om det nesten skulle tenkes å være det han drømmer om. Han kan ikke ta beslutninger selv, er han klar over dette? Et så viktig moment, virkes å være så lite gjennomtenkt, fordi han vil etter tid selv få dette “elitestempelet” som han er så kritisk til. Han følger opp dette med å si at han skal komme til Washington D.C. for å “rydde” opp (Aftenposten). Vi ser ikke dette som noe som for første gang har blitt ønsket av en innskrevet president, dette er noe de aller fleste politikere som stiller til valg har som målsetning, spørsmålet er bare hvem som tør å sette ord på det.

4.1.1 “America first”

I innsettelsestalen til Donald Trump er setningen “America first” (NRK) en setning som tydelig kommer frem flere ganger. Det er som om den egoistiske setningen danner en paraply som skal skjerme for all regn som prøver å treffe landet for fremmede. Og inne under denne paraplyen er det kun Amerika som skal komme først. “Every decision on trade, on taxes, on immigration, on foreign affairs, will be made to benefit American workers and American families.” (NRK).

Ved at han fremmer sitt budskap om “America first”, kan bidra til å skape en holdning om å være nasjonalistisk. Med dette budskapet mener han at fra nå av skal Amerika prioriteres først, alltid. Han mener USA har tatt for mye hensyn til andre land, hvor da USA har glemt å ta vare på seg selv. ”We’ve defended other nation’s borders while refusing to defend our own(..)” (NRK) Han er en nasjonalist uten like. En sentral tendens Trump snakker om i sin tale er fremmedfrykten for andre nasjoner. ”We must protect our borders from the ravages of other countries making our products, stealing our companies, and destroying our jobs”. (NRK). Vi mener han planter en fremmedfrykt blant folket ved å uttale seg slik. Det at han så sterkt ønsker å avvikle handel med andre land, og stramme inn på innvandringspolitikken, kan i senere tid tenkes å gjøre det vanskelig for han å styre Amerika. At en så mektig mann som han har blitt, gir “tillatelse” til å ha en sterk negativ holdning til land utover landegrensene, kan være farlig å dyrke hos befolkningen, da synspunktet hans kan virke svært lite involverende og imøtekommende. Verden er ikke så svart-hvitt som han tror og han er likevel som påpekt tidligere, avhengig av samarbeid med de i kongressen for å få det som han vil. Det er ikke gitt at de sier seg enig i det han sier, og det har vi allerede sett, da Beth Fukumoto valgte å trekke seg fra det republikanske parti på bakgrunn av at verdiene hennes sto ikke i strid med Trump sine. “This election, I saw members of my party marginalizing and condemning minorities, ethnic or otherwise, and making demeaning comments towards women,” she said in an open letter of resignation to the Republican Party.” (Huffingtonpost) Trump tegner et dystert bilde av USA slik det fremstår nå, med et elendig utdanningssystem og gjenger og narkotika som dominerer byene (Aftenposten).

Støtten han mener USA har bidratt til for lenge, skal stoppe her og nå. “Buy America, hire America” (NRK). Den gjennomgående setningen om “America first” maler et bilde av et egoistisk land som ønsker å kun tenke på seg selv og sette seg selv først. Hele talen danner et

bilde av hele Amerika som skal gjøre et oppgjør med eliten. Her bruker han allegori, som er en slags utvidet eller forstørret metafor hvor ikke bare et enkelt ord eller frase, men en hel fremstilling skal forstås i overført betydning (Kjeldsen 2015, 204-205). Ved at han så gjentagende og sterkt påpeker ønske om å sette Amerika først, tolker vi dette som at han er med på å stemple seg selv som egoist, noe han egentlig har kalt alle tidligere politikere for før.

For too long, a small group in our nation's Capital has reaped the rewards of government while the people have borne the cost." "Their victories have not been your victories; their triumphs have not been your triumphs; and will their celebrated in our nation's Capital, there was little to celebrate for struggling families all across our land." (NRK)

Trump peker på hvorfor Amerika er blitt som det er i dag, der han mener en god grunn til nåsituasjonen er at USA har tatt for mye hensyn til andre land.

And spent trillions of dollars overseas while America's infrastructure has fallen into disrepair and decay". "We've made other countries rich while the wealth, strength, and confidence of our country has disappeared over the horizon". (NRK)

Mange av argumentene han baserer talen på, er økonomisk basert. Han mener helt oppriktig at USA har støttet andre nasjoner for lenge, som har bidratt til at jobber til det amerikanske folket har blitt fratatt, fabrikker har sett seg nødt til å legges ned, og landet i seg selv har brukt altfor mange billioner for å hjelpe andre land. "Rusted-out factories scattered like tombstones across the landscape of our nation" (NRK). Han hevder derfor at økonomi er noe som er et stort problem for USA, som han ser seg nødt til å ta hånd om én gang for alle. Basert på hva hans bakgrunn og tidligere poenger er, mener han at han vil være den best "skikket" personen til å kunne håndtere økonomien til USA, da erfaringen hans er stødig og god.

I talen der Trump etter all "innebygd" kritikk er ferdig poengtert, sier han at dette er fortid, og nå ser vi bare på fremtiden. Han vil avklare at all "feil" som har blitt gjort før han, skal ikke bli gjort fra i dag, da ansvaret ligger i hans hender. Fra her av begynner talen å spisse seg mot det amerikanske folk. Men hva definerer egentlig det amerikanske folket? Er det alle, eller kun de som har stemt på han? Vi tolker innsettelsestalen som ikke en typisk republikansk tale, heller en tale fra en populist. Talen kan tenkes å være en tale rettet mot kjernegruppen som har stemt han frem.

I ethvert politisk valg, er det noen som går seirende ut, og andre som ser på det som tap. I fjorårets amerikanske valgkamp var det tydeligere enn noen gang. Uenigheter mellom det republikanske og demokratiske ståsted ble forsterket av kandidatene som stilte til valg. Så når Trump taler til “folket” .. “This is your day. This is your celebration ” (NRK), er det velgerne først og fremst som tenkes å føle seg truffet av feiringen rundt dagen. Han prøver ikke å samle nasjonen, han taler kun til sine velgere som har stemt han inn i det hvite hus. Videre gir han et løfte til folket sitt, om at han aldri vil skuffe dem, og han vil kjempe for dem. “The forgotten men and women of our country will be forgotten no longer. Everyone is listening to you now” (NRK). Og med disse løftene vil Amerika vinne. Fine ord, men valgløftene han gir folket, kan være veldig utfordrende, noe som kan virke som han driver med ønsketenkning.

På slutten av talen skal han igjen poengtere hva tidligere politikere har gjort for at elendigheten har oppstått i USA. Han peker på at løfter ikke har ført til handling av tidligere presidenter. Og dette er noe han ikke skal bedrive politikken sin etter. Med dette menes at løfter har blitt sagt, men ikke holdt. “We will no longer accept politicians who are talk and no action - constantly complaining but never doing anything about it.” “The time for empty talk is over” “Now arrives the hour of action” (NRK). Disse ord viser hvordan han plasserer tidligere presidenter i en bås med alle feil som har blitt gjort. Det er som om han låser tidligere politikere og alle feil inn i et skur, hvor han setter på låsen, og har ikke planer om å åpne den igjen.

Fra herav snakker han til seg selv, ikke folket. Det er som om han holder en tale til seg selv, Trump til Trump. En motivasjonstale, som inneholder råd til seg selv. ”Do not let anyone tell you it cannot be done. No challenge can match the heart and fight and spirit of America” “We will not fail. Our Country will thrive and prosper again.” (NRK). Det eneste stedet han prøver å samle nasjonen er på slutten av talen der han skal oppsummere budskapet sitt. Han inkluderer alle, i hans forstand; “So to all Americans, in every city near and far, small and large, from mountain to mountain, and from ocean to ocean...” (NRK).

Om man skal se på det positive ved talen, skal det sies at han er dønn ærlig og står på sitt. Han gir uttrykk for at han vil la det briste eller bære. Han mener helt bokstavelig og alvorlig det han har sagt fra første stund i valgkampen, og det poengterte og gjentok han i innsettelsestalen. Han mener også at han skal gjøre sitt aller ytterste som president, og få til det han har lovet amerikanerne. “I will fight for you with every breath in my body - and I will

never, ever let you down” (NRK). Uavhengig om han kan feile eller møte motstand, så er det hvertfall en ærlig sak å stå ved sine løfter og gjøre et forsøk. Samtidig er ikke dette noe som kun Trump ønsker, det ville være fraværende om ikke en hver lederfigur ønsker å gjøre sitt beste for å nå satte mål.

Talen kan ses på som et maleri der fremmedfrykt og et nasjonalistisk syn på alle utenom amerikansk statsborgerskap utheves som de dystre mørke farger. Han bruker kontraster og motsetninger for å lage et skille mellom det som er bra og dårlig, rettet mot fortid og fremtid, som skal hjelpe han til å danne et bilde for publikum over hva som er riktig og galt, vel og merke etter hans mening. Hans forsøk på å samle nasjonen er gjennom hans repetisjon om “America first”. Her kan man stille spørsmål rundt hvorvidt dette er med på å samle nasjonen, eller å splitte nasjonen enda mer enn det er i dag. Da særlig knyttet til om man velger å se på det som det beste for det amerikanske folk, eller verden forøvrig.

4.1.2 Et forsøk på å samle nasjonen

“It is time to remember that old wisdom our soldiers will never forget: that whether we are black or brown or white, we all bleed the same red blood of patriots, we all enjoy the same glorious freedoms, and we all salute the same great American Flag.” (NRK). Dette er den ene setningen som kan tyde på et ønske om å samle nasjonen. Med dette kan man tolke han som noe poetisk, som vil si at han skaper en stemningsfull, varmhhet overfor det amerikanske folk (SNL), samt spiller han på appellen om pathos, som er følelser. Det samme med dette utdraget, hvor han vil trekke tråder fra en ende til en annen, altså uansett hvor du befinner deg i landet, er de alle under samme nasjon. Dette utsagnet danner et språklig bilde;

And whether a child is born in the urban sprawl of Detroit or the Windswept plains of Nebraska, they look up at the same night sky, they fill their heart with the same dreams, and they are infused with the breath of life by the same almighty Creator (NRK).

Språklig bilder er når man bruker språklige uttrykk eller ord i en overført, men ikke bokstavelig betydning (SNL). Der vi ser han har brukt språklig bilde og symbolikk, er blant annet; “Rusted-out factories scattered like tombstones across the landscape of our nation” Her sammenligner han fabrikker med gravsteiner. “This American carnage stops right here and stops right now” (NRK). Dette er en metafor innen språklig bilde, hvor han beskriver Amerika som et blodbad, i den forstand at styringssettet er elendig av stort kaos.

Basert på tidligere taler som har blitt holdt av Donald Trump og det inntrykket derav som har blitt dannet hos mange, kan det trolig tenkes at denne innsettelsestalen ikke kom som noe sjokk for flere, nettopp fordi det er den gjennomgående måten Trump opptrer på som for de fleste begynner å være kjent med. Om man skulle sett talen fra et objektivt perspektiv, holdt av en president, kan talen tenkes å være noe sjokkerende, da det inntrykket av en total mangel og vilje til å strekke ut en arm til andre enn det “ekte” folket, kan som nevnt skape en frykt både innad og utad i USA.

Dette gir oss grunnlag til å si at en politiker bør opptre konativ, der det tas hensyn til befolkningen. Det er ikke gitt at alle er innforstått med hva som prøves å kommunisere eller hva talen sitt budskap innebærer, derfor vil det å være tilpasningsdyktig på hvordan budskap og poenger formidles for å skape troverdighet, være viktig. Det er dette som kan være med på å forklare hvorfor Trump har vunnet valget. Hans evne til å snakke på et så enkelt nivå, der selv barn forstår hva han mener. Innsettelsestalen er en enkel språklig tale, som ikke trenger å tolkes utover det som faktisk blir sagt. Samtidig som å opptre konativ, bør en taler ta høyde for hvilken form som skal presenteres; snever eller bred persuasio. Disse former er med på å overtale, overbevise eller påvirke (Kjeldsen 2015, 18). Bred persuasio handler om å kommunisere slik at tilhørerne forstår eller opplever situasjonen. Snever persuasio handler om å ta hensyn til tilhørerne sine meninger og opplevelse av situasjonen (19). Vi mener Trump som taler i vår oppgave, bør ha en balanse av begge persuasioene. Dette av den hensikt om å kunne se hvilke muligheter han har til å overbevise det amerikanske folk om at resultatet av valget var det riktig utfallet, samt å ha i bakhodet hvilke hjertesaker velgerne hans ønsker å få gjennom.

Trump viser med sin tale en bred persuasio da han kommuniserer på den måten til folket at han serverer argumenter for at USA har vært i elendighet, men fra den dagen han selv tok over, vil det alt bli bedre, dette gjenspeiles i budskapet hans om å ”Make America Great Again”. Ved at han har vunnet valget og at publikum på en måte har anerkjent hans ståsted, viser det at tilhørerne hans har akseptert, forstått eller opplevd situasjonen som han belyser den. Her igjen skal det sies at det kun vil være velgergruppen hans som går under kategorien “tilhørerne”. Det kan vise seg at talen i tillegg samtidig er en snever persuasio, da han flere ganger henvender seg til publikum. “The forgotten men and women of our country will be

forgotten no longer” “Everyone is listening to you now” (NRK), der han viser til at forståelsen og opplevelsene folket har hatt, er nå tatt i betraktning og skal gjøres noe med.

Den retoriske stilen til Trump er ikke veldig veltalende. Selv om vi har begrenset oss til å ta høyde for innsettelsestalen han holdt, vil det likevel være noe vanskelig å ikke dra inn tidligere opptreden da vi ser det sentralt for å underbygge poengene våre. Det finnes fellestrekk og en gjennomgående måte Trump opptrer på som vi ser på som en hjelpende rød tråd. Han snakker ofte i oppstykkede setninger, der han følger et mønster i talene sine som ligner mer en dagligtale mellom mennesker enn en tradisjonell måte å holde tale på. Ved å se på innsettelsestalen var talen noe mer formell enn tidligere, om Trump har følt på ansvaret og tittelen han da skulle få, kan ha bidratt til at han kan ha følt seg forberedt på omstendighetene. Vi tror likevel det ikke var innholdet i selve talen som var det som ga følelsen av en mer ydmyk Trump, men måten han opptrådte på. Han var rolig og gjorde ikke noe ut av seg som karakter. Han var ikke den hysteriske amerikaneren man kjenner til, som han har vist seg ved talerstolen før, og ingen uforutsette kritiske utsagn kom heller i like stor grad.

(Agendamagasin)

Trump kutter ofte setningene ned til et subjekt, et verb og som oftest et indirekte objekt. Dette er en klassisk norsk grammatikkregel, som er standard for norsk teori (Ordnett).

Ordene i talen brukes på nytt, flere ganger uten variasjon. Det er ord som “we”, “I”, “very”, og “great” som er gjennomgående å høre. Språket er bygget opp med korte setninger som er ukompliserte. Med trykk på disse ordene og at de gjentas hyppig, kan ha bidratt til at mange klarer å tolke budskapet til Trump lettere. Han klarer på denne måten å få gjennomslagskraft for språket sitt, ved å holde det enkelt.

Trump henvender seg direkte til publikum gjennom en gruppe han spesifikt snakker til ved å si ord som “We, the American people..”, der han på en måte involverer oss i det han snakker om. Vi (amerikanske folket) inviteres til å være enige.

Som nevnt har ikke Donald Trump hatt noe politisk erfaring før, han er en dyktig forretningsmann som kan tenkes å ha bidratt til at han oppleves uforutsigbar til tider, som har bidratt til noe skepsis blant det amerikanske folk. Forretningsmenn har en tendens til å opptre etter flest salg og best handelsavtaler. Forretningsmenn dropper gjerne det ene til fordel for noe annet. Da Trump fikk nyss om at FBI- agent James Comey ville etterforske om det var

noen forbindelser mellom Russland og kretsen rundt Trump, som et forsøk på innblanding av presidentvalget, tok Trump er rask vending. Han sparket Comey, og uttalte begrunnelse for at han har skapt kaos og er en “skrytepave” (Aftenposten). Ikke nok med at en drastisk politisk handling ble utført, men måten det ble gjort på viser tydelig hvor uforutsigbar Trump kan være. Comey fikk vite det gjennom TV-skjermen, før oppsigelsesbrevet kom fra hovedkontoret i Washington D.C. (Aftenposten) Gode forretningsmenn vet ofte hvilke teknikker som bør brukes for å skape gode avtaler, Trump har brukt noen av disse i sin tale;

Repetisjon, der ord sies om og om igjen, flere ganger. Disse ordene er med på å avgjøre hva oppfattelsen og betydningen er av talen hos tilhørerne. Det er ofte slik at jo oftere man hører et ord, jo oftere aktiveres forståelsen av dem. Trump gjentar samme påstander og bruker samme ord gjennomgående “Make America Great Again”. Gjentakelser kan være nøkkelen til at budskapet blir større enn han selv og kommer han i forkjøpet (Agendamagasinet)

En annen teknikk Trump aktivt har brukt, er å sette andre politikere i et dårlig lys for å fremme seg selv. Han har uttalt seg negativt om andre motstandere og snakket spesifikt nedlatende og stygt om en sak eller situasjon flere ganger, for å få det amerikanske folk til å koble personer og situasjonene med negative ord. Uten å kunne vise til innsettelsestalen, da ingen særlig direkte krenkelser tok plass, må det likevel nevnes at tidligere taler og oppførelse har ikke vært til å komme unna hos Trump.

For too long, a small group in our nation’s Capital has reaped the rewards of government while the people have borne the cost.
Washington flourished – but the people did not share in its wealth.
Politicians prospered – but the jobs left, and the factories closed.
The establishment protected itself, but not the citizens of our country. (NRK)

En annen teknikk Trump har brukt, som man kanskje kan tenke krever litt mot for å gjøre er å poengtere hvem som har skyld i hendelser. Når en katastrofal hendelse inntreffer et sted i verden og får bred mediedekning, bidrar det til å forsterke inntrykket av hendelsen hos de fleste i verden. En kan føle på en tilknytning til det traumatiske som har skjedd uten at det rammet noen nære eller sitt land, der en form for frykt kan oppstå når man hører om slike grusomme hendelser. Slike inntrykk eller assosiasjoner man får knyttet til hendelser, aktiveres lettere om man blir minnet på dem igjen, enten av media eller som et samtaleemne

(Agendamagasin). Trump er et eksempel på en person som har bidratt til påminnelse av slike hendelser.

Han gjentar eksempler på terror begått av muslimske ekstremister igjen og igjen, der han legger trykk på at de fleste har vært muslimer. Her bidrar han til å vekke frykten atter en gang for at hendelser kan skje, hvor som helst, og gjerne ramme ens familie eller nabolag. Den realistiske sjansen for at terror oppstår er liten, men ved slike gjentakelser og ytringer av en presidentkandidat og mektig mann, bidrar likevel ikke til at folk oppfatter det slik (Agendamagasin). Løsningen hans, tolker vi som drastisk og urealistisk, der han ønsker å utestenge muslimer fra Amerika. Det kan tenkes at det amerikanske folk som har følt denne frykten, får et ønske om en sterk og gjerne streng lederfigur som kan klare å bekjempe terror. Trump klarer fint å utpeke seg selv som denne lederfiguren, men et så stort problem kan neppe én mann i verden klare å løse. Ikke nok med at han planter denne fremmedfrykten overfor sitt eget folk, men samtidig skaper han frykt blant muslimer.

Det er nesten til å tenke at Trump har en manipulerende måte å skape oppslutning på, der han klarer å treffe tilhørerne på kornet, men samtidig skaper en så høy forventning at han selv blir vippet av pinnen. Dette har vi sett etter de første 100 dagene som innskrevet ny president. Av 60 løfter, har han klart å innfri 34 (NRK). Dette kan gi enda en pekepinn på at han kanskje har tatt seg vann over hodet i forhold til hva som er realistisk å få til. Svaret hans i form av en twittermelding til vurderingen av hans første måneder som president, er at “No matter how much I accomplish during the ridiculous standard of the first 100 days, & it has been a lot (including S.C.), media will kill!” (Twitter). Det skal likevel nevnes at han fikk innvandringsstopp for innvandrere fra terrorutsatte regioner, men ble stoppet av rettsvesenet etter noen uker (NRK).

Politikere vet at man bør være var på hva man skal si overfor pressen og journalister, da de har en tendens til å vri og vende på ord og sette ting ut av sammenheng. En kan derfor oppleve uttrykksformen til politikere som noe vagt i form av at de prater rundt grøten for å unngå å svare direkte på spørsmål som blir stilt, og kan forsikre seg om å ikke bli tatt på ordet. De er forsiktige og ydmyke i sin væremåte, og snakker gjerne abstrakt og mye mindre om andre personer, spesifikke land eller grupper. Et virkemiddel som er lett gjenkjennbar for å unngå å svare spesifikt er heller å tale om myndighetene, næringslivet, eller for eksempel lovgivningen (Agendamagasin). Trump derimot følger ingen av disse måtene, det virker som

om han ikke prøver å ta forbehold en gang for å unngå å bli feiltolket. Han er direkte, sier ting slik situasjoner virkelig er, han eier ingen filter og tar seg ikke bry til å ta hensyn til eventuelle konsekvenser som kan ramme han.

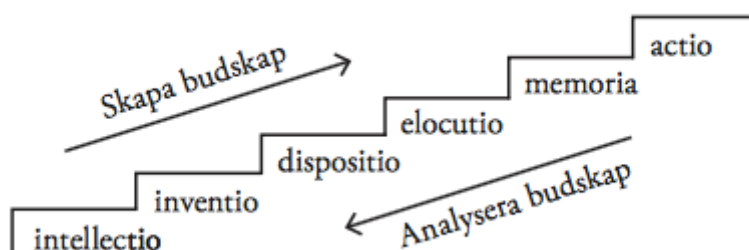
Vi har flere ganger nevnt at hans språk er enkelt, og det er faktisk ikke slik at et enkelt språk nødvendigvis er dårlig språk. Det er ikke til å skyve under en stol at ting en leser, hører eller blir fortalt med vanskelig ord, er mer utfordrende å appellere til enn ord som er lett gjenkjennbare. Dette er også en faktor for å bygge tillit. Tillit er å forstå, derfor kan det tenkes at Trump skapte noe av sin tillit gjennom sin enkle måte å formidle ting gjennom (Agendamagasin)

I slutten av talen har han en oppramsing av essensen av talen, der hver setning slutter med “again”, dette er virkemiddelet epifor, da setningene slutter med samme ord. (SNL).

På slutten av talen benytter han seg av noe som kan huskes som Martin Luther King Jr. sin tale “I have a dream”, der han avslutningsvis kommer med fem setninger som begynner med “we will”. Her er selve ordet “we will” virkemidlet, altså en anafor, som vil si at flere setningsdeler begynner med samme ord (Kjeldsen 2015, 206). Et annet eksempel på anafor hentet fra talen; “We will face challenges. We will confront hardships (NRK), der “we will” igjen er anaforen i setningen.

4.2 Den retoriske trapp

Den retoriske trapp er en vanlig måte å anvende en retorisk analyse på. Trappen kan være til hjelp for å forme en tale. Den består av flere trinn, hvor den retoriske analysen kan både være empirisk eller deskriptiv, tolkende og vurderende (Andersson 2009, 109). Det finnes ulike tolkninger på hvor mange trappetrinn den inneholder, men vi har valgt å ta for oss den neoaristoteliske trapp. Den inneholder seks trappetrinn for hvordan å bygge opp og forme en tale på.



Ved å starte nederst i den retoriske trapp til det øverste trappetrinn så skaper man budskapet, man går altså fra tanke til handling. Om man starter fra øverste til nederste trappetrinn, kan man analysere budskapet i teksten, altså gå fra handling til tanke (Andersson 2009, 114).

4.2.1 Intellectio - hensikten med talen

I det første trappetrinn er det ulike spørsmål en taler må stille seg før en starter med byggingen av talen. Hvem er publikum taleren skal tale til? Hva slags budskap skal formidles? Hva er situasjonen? Og hva er hensikten med talen? Dette er spørsmål som bidrar til i hvilken grad taleren kan intellektualisere eller problematisere budskapet og konteksten (Andersson 2009, 110). Retorikk handler i hovedsak om å overbevise tilhørerne sine. Det er ulike momenter faglig sett som kan brukes for å overbevise. Disse momenter deles gjerne inn i to former; de ikke-fagtekniske (atekhnoi) og de fagtekniske (entekhnoi). De ikke-fagtekniske bevismidlene er de som ikke er lagt frem av taleren selv, som fakta, resultater, dokumenter og lignende som man har kjennskap til på forhånd, men som taleren kan benytte seg av i sin fremstilling uansett (Kjeldsen 2015, 32). Dette er noe de fleste politikere gjør, spesielt ved å vise til meningsmålinger og statistikk for å få et overordnet bilde av situasjonen partiet deres står overfor i for eksempel en valgkamp. Donald Trump har brukt resultater og fakta av tidligere situasjoner for å påpeke de feilene han mener har foreligget som et resultat av elendigheten han mener USA står overfor i dag. I tillegg med hva som innebærer i det første trappetrinnet, mente Aristoteles det spesielt var viktig å benytte seg av tre appellformer for å overbevise. Dette er de fagtekniske bevismidlene, som er tre former som vil være helt sentralt for å bygge opp en troverdig og overbevisende tale - ethos, pathos og logos (110).

Ethos er talerens karakter, som sikter til delectare som betyr behage. Ethos svarer på hvordan taleren blir oppfattet ved å spille på sin egen integritet og troverdighet (Andersson 2009, 110). Ved å bruke seg selv som et argument, kan bidra til å skape troverdighet og kan være en velegnet teknikk til å overbevise tilhørerne (Kjeldsen 2015, 116). Ved å tilpasse argumentene sine etter tilhørerne kan bidra til at man blir oppfattet som velinformert og intelligent, samt kan det styrke talerens sin troverdighet ved bruke seg selv som eksempel og opplyse om det du vet og har opplevd. Den retoriske fagtekniske ethos skapes gjennom talen, av ulike retoriske valg som blir foretatt av taleren selv. Som synspunkter og argumenter taleren velger å bruke, hvordan talen disponeres og de ord og uttrykk som benyttes for å fremføre budskapet på (117). Donald Trump har for eksempel brukt sin erfaring og kunnskap om økonomi til sin

fordel. Dette er et argument han kan ha nytte av, da han selv er en meget velstående forretningsmann som vet hva økonomi bør handle om. I likhet med dette har Trump i mange år uttrykt at han vil det beste for det amerikanske folket, der han bruker sine erfaringer og historier til å styrke sin troverdighet - sin ethos. I tillegg til hans tilegnede erfaring, er styrken hans av å være en av "folket", med på å skape hans ethos. Dette henger også i hop med logos, da argumentene han velger og måten han velger å bruke de på i talen, er med på å skape hans ethos (116-117).

Logos er den logiske appellen, som sikter til docere, gi informasjon eller undervise. Den omhandler argumentene som er faktabasert, og som dermed appellerer til fornuften (Andersson 2009, 110). Appellen bør brukes som en viktig del i en tale til å styrke sin troverdighet, ved å informere og legge frem logiske bevis for å underbygge argumentene man gjerne har kommet med (Andersson 2009, 110). I likhet med at Aristoteles mente at ethos ble dannet gjennom talen, mente han logos sto i samsvar med ethos i dannelsen av taler. Så måten man velger å konstruere talen er avgjørende for oppfattelsen. Trump har benyttet logosappellen i innsettelsestalen sin, der han har påpekt fakta om motkandidater og tidligere presidenter for å bruke dette til egen vinning som et argument for å vise at han har tenkt til å opptre motsatt av dem. Logos baseres på det som faktisk blir sagt, og man bør derfor være bevisst på hvilke og hvordan argumentene brukes (Kjeldsen 2015, 33). Trump trekker paralleller mellom følelser og fakta, der hans styrke i å skape følelser rundt informasjonen han byr på, er med på å styrke hans troverdighet. Logosappellen står ikke så sterkt i talen til Donald Trump. Det kan tenkes enten fordi han ikke besitter på kunnskap om alt, der det hadde vært mer troverdig om han kunne ha vist til statistikk eller målsetninger for å bygge opp under logosappellen. Det skal likevel sies at en innsettelsestale er ikke den mest gunstige talen til å tale om slike argumentasjonsrettet vinkling, da han faktisk har vunnet valget og ikke ser seg avhengig av å fortsatt komme med poenger for hvorfor å stole på han.

Den siste appellformen Aristoteles mener vil bidra til overbevisning, er den følelsesmessige appellen pathos. Målet til pathosappellen sikter til movere, å få følelsene til å skape handling. Denne appellen skal bidra til å vekke følelser hos tilhørerne, enten om det er empati, opprørende følelser eller enig-, eller uenigheter (Andersson 2009, 110). Målet er å sette publikum i en viss sinnstemning (Kjeldsen 2015, 33). I talen opererer Trump mye med pathos, han spiller mye på følelser. Det er en form for egoisme/kritikk av andre som fremgår for å skape en følelse blant publikum om at ting har vært elendig før han kom på banen. Han

skaper syndebukker ved å peke på hvem som har bidratt til denne elendigheten han mener svever i luften over Amerika. Han nevner aldri navn, men tar alle tidligere politikere under én kam.

Til slutt finner vi kairos som bedømmer om tiden er inne for å tale eller tie, dette kan være helt avgjørende for å klare å overbevise publikummet, da øyeblikket til å si noe skal stå i samsvar med det som blir sagt. Kairos er en “anledning for taleren til å utfolde seg selv, til å vise hvor dyktig han er til å tale.” (Kjeldsen 2015, 70). Retorikk er situasjonsbasert, derfor er ikke vektunktet for overbevisning kun hvordan talen er bygget opp, men også å kunne si rette ord til rett tid. Tid er kostbart, derfor er det igjen svært viktig for en taler å kunne utnytte de muligheter som kommer i det riktig øyeblikk, ellers så forsvinner de. Donald Trump griper øyeblikket til å tale i riktig tid, mye på grunn av at det er lagt til rette for han at det er “hans tur” og dette øyeblikk er fortjent, da det var han som gikk av med seieren. I tråd med kairos er det ikke bare tiden som er helt sentralt for en taler, men også å kunne ta hensyn til elementene i talesituasjonen, på hva og hvordan noe bør sies, samt hvor de ulike elementene skal plasseres i talen, dette kalles aptum. Dårlig språkbruk eller upassende omtaler passer seg ikke i alle situasjoner, da det kan skade den oppbyggende troverdigheten til taleren (69-71). I innsettelsestalen til Donald Trump var det ingen upassende momenter som sjokkerte, men det har ikke vært slik hele veien frem til målet. Han har tidligere hatt personangrep i form av ord i tidligere taler, og brukt twitterkontoen sin hyppig til å si det han mener uten å ha noen til å “stoppe” han. Hans aptum kunne kanskje vært noe mer forbedrende i tidligere opptreden, men ut ifra innsettelsestalen var ikke dette å se.

Andersson (2009) påpeker i sin artikkel at de ulike appellformene kan ses på som en krakk med tre ben, der alle er avhengig av hverandre for å være stabil og stødig. Om man fjerner et av bena, vil krakken velte, altså hele budskapet vil falle (110). Det at Trump da ikke opererer like sterk med alle appellformene, kan være en mulig forklaring på hvorfor mange har oppfattet talen hans som en svak, kort og lite konkret tale.

4.2.2 Inventio

Videre i det andre trappetrinn, som en inngang fra det første trappetrinn intellectio, er tanken om å finne ideer og argumenter til sin tale det sentrale (Kjeldsen 2015, 38). Her vil topikker være en hjelp til å kunne vite hva som bør legges vekt på i talen for å nå gjennom til

publikum. Valg av taleform er hensiktsmessig å avklare her i andre trappetrinn; man må bedømme om man skal gå for en juridisk, den epideiktiske eller den deliberative tale. Den juridiske, også kalt forensiske tale handler om å avklare rett og urett over hva som har skjedd i fortiden, ved å avgjøre om noe har funnet sted eller ikke. Den epideiktiske tale handler om å være fremtredende til en samlet folkegruppe i en bestemt anledning. Talen inneholder å enten gi ros eller kritikk, ved å hedre eller håne mennesker eller forhold. Den deliberative tale handler om å finne for og mot-sider ved saken, for å kunne gi råd eller fraråde. Målet er å avgjøre hva som vil være brukbart eller skadelig (34). Vi kan si at innsettelsestalen til Donald Trump inneholder litt av alle tre. Talen hans starter med en juridiske, forensisk tale fordi han anklager tidligere presidenter og styresettet, og avklarer feilene som har blitt gjort i fortiden som han mener er resultatet av nasjonen i dag. Videre mener vi talen samtidig er en epideiktisk tale, av den hensikt om at han holder talen til en bestemt folkegruppe i en bestemt anledning. Han blir innskrevet som den 45. amerikanske president, og publikumet er nettopp amerikanere som har hjulpet han til målet. Til slutt peker han på ønsker han vil skape for USA, altså en deliberativ tale. Dette trappetrinnet omhandler også tilgjengeligheten på kilder og informasjon.

4.2.3 Dispositio

Neste steg heter dispositio, og går ut på å sortere stoffet på en overbevisende måte. Dette trappetrinnet forutsetter at taleren ordner stoffet på en hensiktsmessig og overbevisende måte (Kjeldsen 2015, 38). Her skal taleren finne ut hvordan budskapet skal bygges opp, hva som bør tas med i talen og hvilken rekkefølge argumentene og poengene skal sorteres. Trump har bygget opp talen slik at han først presenterer elendigheten som har vært før han, og hvorfor den har oppstått. Han vil gjerne fremmet dette til folket, slik at han kan selv få en ren start på sin president karriere, uten å få skyld for saker/situasjoner som han ikke har hatt noe med å gjøre. Han poengterer uttrykket “All talk, no action” for å få frem elendigheten blant tidligere politikere. Han kan tolkes som konfliktsky i hvordan han disponerer talen sin, av den grunn av at han markerer da og nå-tid svært markant. Han setter et klart skille mellom fortid og fremtid, der svaret på fremtiden er Donald Trump selv. Sett fra en annen side er det positivt at Trump har bygget opp sin tale slik trinnet sier det bør gjøres. Han har klart å lage det sterke skille mellom tidligere atferd og ønsket atferd, som trolig gir oss bakgrunn til å kunne si det har vært en viktig faktor for hvorfor folket har tolket Trump som svaret på en bedre fremtid for Amerika.

4.2.4 Elocutio

Deretter må man jobbe med den språklige utformingen av talen, denne fasen kalles *elecutio*, her velges hvilke ord, eksempler og sammenligninger en bør bruke i talen sin. I dette trappetrinn velger taleren hvilket nivå han skal legge språket sitt etter. Der stilen for det høye nivået er ofte formelt med mange metaforer og sammenligninger. Stilen til det lave språknivået kjennes igjen med et enkelt språk og uformell. (Andersson 2009, 112). Den språklige utformingen av talen er nødvendig for at talen skal oppfylle fire retoriske dyder som vil stå til god hjelp for oppbyggingen av talen; hensiktsmessighet (*aptum*), korrekthet (*puritas*), klarhet (*perspicuitas*) og bevegende språklig form og utsmykning (*ornatus*) (Kjeldsen 2015, 38). Trump har et enkelt språk, der talen er lett å forstå for de fleste. Han snakker enkelt og uformelt, og talen er ikke særlig komplisert, derfor ser vi talen plassert som et middels/lavt nivå. Han bruker enkle ord og korte setninger. Det at talen hans er noe kort, kan antas å vise til at han er kort og konkret i det han mener. Som vi har nevnt tidligere, så sier han ting som de er. Han påpeker i talen hvordan de “tidligere” presidenter har vært, og hvordan han ikke vil være selv, på denne måten distanserer han seg og markerer et tydelig skille mellom hvordan han utmerker seg.

4.2.5 Memoria/actio

Memoria er neste steg i den retoriske trappen, der politikeren må memorere talen sin. Man kan ikke se, derfor ikke konkludere om Trump hadde manus under innsettelsestalen, men uavhengig av det så virket den innøvd eller forberedt. Talen hans fremstår som ekte, uavhengig hvor tynn eller ensformig den var. Når talen er utformet og memorert må taleren forberede og gjennomføre talens fremførelse, dette steget kalles *actio*. Her må en tenke på blant annet kroppsspråk, stemme, blikk, tempo og vinkel i forhold til kamera (Kjeldsen 2015, 38). Gjennomføring av fremførelse av talen, beskriver det ikke-verbale i talen. Taleren bør opptre ved å snakke sakte og tydelig for å gi uttrykk for at det som tales om er under kontroll og for at budskapet skal komme tydelig frem. Å gjenta budskapet og de sentrale momentene i talen vil kunne komme godt med for å poengtere essensen i talen, som kan bidra til overbevisning nok en gang. Kroppsspråket bør være rolig og moderat, for å ikke virke usikker og nervøs. Et retorisk virkemiddel som kan benyttes for å hjelpe publikum til å forstå betydningen av hva han/hun taler om, er bruk av metaforer. Metaforer er ord eller uttrykk som

brukes i overført betydning. Metaforer dreier seg om forholdet mellom ideer og forestillinger (SNL). Metaforer Trump har i sin tale, er da han beskriver den elendige situasjonen USA har stått overfor, som “Dette Amerikanske blodbad”. Samt en strukturell metafor i starten av talen hvor han påpeker at han vil “Take the power from Washington D.C. and giving it back to you, the people..”

4.2.6 Hvordan å opptre

Et viktig retorisk begrep det er nødvendig å ta hensyn til er hvem som greier å formidle det på best mulig måte. Både via ord, utseende og person (Kjeldsen 2015, 116). I en slik situasjon som vi tar høyde for i vår oppgave, er det ingen andre som kunne tatt på seg oppgaven til å holde innsettelsestalen enn Donald Trump selv. Likevel kan det stilles spørsmål til om Trump oppfyller en god figur gjennom ord, utseende og person. Han har vist klart hvilken ordbruk han har benyttet, som er noe drastisk og hard, utseende er en klassisk velstående blond og lys mann med en hårfrisyre som ligger riktig til enhver tid og personligheten hans er lite ydmyk oppfattet. Når det kommer til Donald Trump som karakter, er han en klassisk hvit amerikaner som utstråler en autoritet hvor mye bunner ut i hans styrke til å tørre å si akkurat det han mener. En bør være bevisst på at tilhørerne kan ha fordommer som farger det du sier, og man bør derfor gjøre vurderinger når man bestemmer hva som skal tales. I USA er kulturen noe annerledes enn i Norge. Politikere i Norge er mer varsom i hva som uttales, da terskelen for å virke frastøtende er lavere I USA, særlig gjennom Trump sin retorikk, ser man at hensyn blir mindre tatt. Han er en mann som ikke tar seg tid til å tenke seg om to ganger, han sier det han tenker, koste hva det koster vil. Opptøyer og demonstrasjoner har vært mye å se av, da flere har latt seg provosere. Det som kommer ut av munnen må henge sammen med det man ser, og det er særlig her Trump trolig har klart å skape et virkelighetsbilde av det som gjenspeiles i ordene hans.

I retorikkens oppskrift kan man også bli dømt, bevisst eller ubevisst, på for eksempel stemme. En mann med lys stemme blir muligens ikke oppfattet som like streng som en mann med mørk og tung stemme. Trump har en stemme som er moderat mørk, bestemt og klar. En forskning utført av Eagly, Ashmore, Makhijani og Longo (1991) har vist at det kan ha et fortrinn for en person som oppfattes velstående og tiltrekkende, til å tro at personen har talent, er smart, snill og ærlig (Siter i Cialdini 2011, 198). Trump har som nevnt en velstående

karakter, som nettopp kan spille en rolle for hvordan folk oppfatter han sett opp mot forskningen. Ikke bare er oppfattelsen av karakter en viktig del av inntrykket, men hvordan en kler seg kan bidra til om en person kan oppfattes lik en selv. En ser ofte at partiledere fremmer fargen som skal gjenspeile og representere partiet deres. Trump har på seg rødt slips under innsettelsestalen, som er fargen til det republikanske parti. Så selv påkledning er ikke noe en politiker bør overlate til tilfeldighetene. (202).

Når det kommer til hvordan Donald Trump fremsto på talerstolen, har han god evne til å veksle blikk, han ser i en halvsirkel fra venstre til høyre, og rett frem. Han har gode pauser. Han oppleves rolig men samtidig svært alvorlig i sin rolle som ny president. Når det kommer til publikum sin respons oppleves denne noe annerledes. Jubel og klapp er svært labert. Det er ikke applaus der det forventes av Trump at det skal være det, så han må ofte kutte pausene sine for å fylle tomrommene. Han venter på applaus der han bygger opp til det, men resulterer bare i at han ser seg nødt til å tale videre. Lite entusiasme er oppsummeringsordet (NRK).

Ansiktsuttrykket hans har ingen særlig forandring, det er strengt og ingen tegn til smil fra presidenten. Tonefallet hans er ganske opp og ned. Han bygger opp stemmen sin der han forventer applaus for det han sier, men ettersom responsen var laber, gikk stemmen drastisk ned til det vanlige. Han peker ut i publikum for å passe på at alle skal få en følelse av at han taler til hver enkelt.

Talen sin røde tråd er mulig ønsker om at alle problemer Trump mener ligger til grunn, skal stoppe her og nå, på grunn av han selv. Talen hørtes ut som Trump hadde vunnet en lang krig, der han sto igjen som seiersherren på talerstolen (Aftenposten). På slutten etter han har takket folket, og Gud, tar han opp seiersarmen som en "kjemper" for Amerika.

Som nevnt kan tiden for når å tale være helt avgjørende for å treffe publikummet som man ønsker å overbevise. Utover det å vite når å tale til riktig tid, kan også tidspress være en avgjørende rolle for hvordan taleren kan klare å holde seg til forholdene. Det handler derfor om effektiv overtalelse (Kjeldsen 2015, 20). En hver taler bør klare å overbevise tilhørere om at den ønskede posisjonen de fremmer skal de klare å nå, om de får oppslutning. For å klare dette mener Kjeldsen (2015) at taleren bør ta utgangspunktet i de synspunkter som flertallet gir uttrykk for er det mest verdi-, og betydningsfulle. En slik felles enighet og sted kalles i retorikken for topos (151). En kan stille seg spørsmål om det er argumentene som dominerer

for å klare å skape troverdighet, altså en enighet i Habermas sin teori om “kraften i de beste argumenter” (Ihlen m.fl. 2015, 25). Vi tolker det slik at det er mye mer som bør klaffe for å skape troverdighet og overbevisning. Om du er en mektig person med stor innflytelse på folket, gjerne gjennom sine sterke argumenter som taler saker, men samtidig opptrer uprofesjonelt, kan dette bidra til å svekke overbevisningen. Vi kan her spørre om dette ble motbevist i fjorårets amerikanske valg, da Trump har fått mye kritikk for å opptre uprofesjonelt i sine uttalelser, men samtidig har klart å treffe spikeren når det gjelder å tale ”folkets sak” om krisen rundt økonomi og jobbsituasjon, da hans argumenter sto meget sterkt.

4.2.7 Fem elementer

I retorikkfaget er tanken om at enhver retoriker sitt ønske er å vinne aksept for sitt syn og mening om verden, i denne sammenheng var det synet på Amerika i dag, for å vinne det nye presidentvalget som tok plass høsten 2016. Når kandidater fremstiller noe for publikum, og forklarer den ønskede verden for publikum, formulerer man samtidig motiver for handling på veien til målet. En kombinasjon for å forklare og forme tilhørernes oppfatning av den ønskelig fremtiden, er gjennom ratio (Kjeldsen 2015, 236).

For at det skal finnes en handling, må det finnes en aktør som handler. Trump er selv hovedpersonen for disse handlingene, og er dermed aktøren i sin ratio. Trump er samtidig også fortelleren til å prøve å forme publikums virkelighetsoppfatning til at amerikanerne har vært “ofre” for dumme og lite intelligente presidenter tidligere. Han prøver å skape et bilde av at politikere har opptrådt bak kulissene, der folket egentlig ikke har hatt noe påvirkningskraft i å bli hørt eller sett. For å kunne handle må det finnes et middel som kan brukes til å utføre handlingen, middelet trår gjennom kun om det innebærer et mål eller har en hensikt. Middelet for å nå handlingen han ønsker er gjennom alle hans idéer og synspunkter. Det må finnes en scene som aktøren kan handle på. Scene er de omstendighetene handlingen utføres under. Omstendigheten rundt talen er innsettelsestalen til den kommende 45. president i USA, der talerstolen er utenfor The Capital Hill, selve scenen for talen. Hensikten er den intensjonen aktøren har, og det formålet han har med sin handling. Hensikten til Trump er å; “Make America Great Again”, ved å bli mer nasjonalistisk, sette Amerika først, alltid. Til slutt i ratioen er motivet, som i denne kontekst er ønske om å være en god president som får gjennom alle ønsker (234-236).

For å oppsummere er bunnlinjen for budskapet i talen From this moment on, it's going to be America First (NRK).

5.0 Populisme

I denne delen av oppgaven vil vi se Trumps retorikk opp mot andre europeiske politikere, de er alle høyrepopulister som vil være en del av bakgrunnen for diskusjonen. Det har vært økt fremkomst av populisme i flere europeiske land den siste tiden og stadig flere er representert i sine respektive land. Populisme, som er mulig et av de mest utbredte politiske begrepene i vår tid, kan ha politisk draging mot både høyre og venstre, og i noen tilfeller også sentrumspolitisk. I denne delen av oppgaven kommer vi til å fokusere på høyrepopulismen, og det er det vi snakker om i sammenhenger hvor ordet populisme eller høyrepopulisme blir benyttet. Dette fordi oppgaven vår i hovedsak dreier seg om Donald Trump og hans retorikk, og da kommer høyrepopulismen mer naturlig. Venstrepopulismen er heller ikke like utbredt og betydningsfull akkurat nå.

Det er utfordrende å finne en klar definisjon på populisme og høyrepopulisme, da begrepene (også høyre-radikale og høyre-ekstreme inngår i denne gruppen) brukes om hverandre i både faglitteratur og i mediene. Det er for eksempel forskjell på en høyrepopulist og en høyre-ekstremist. En høyrepopulist er ikke imot demokratiet og benytter seg ikke av vold (Sørsdahl og Ask 2017, 11) Vi bruker både høyrepopulisme og populisme om hverandre som et samlende begrep for de vi omtaler i denne oppgaven. Vi ser det lite hensiktsmessig å skille de ulike partene i oppgaven fra hverandre - da vi mener de er forholdsvis like på det området og i det omfanget vi diskuterer de i denne oppgaven, og vi kommer ikke til å gå inn på ideologi. Det skal nevnes at for eksempel FrP ikke fremstår like "ekstreme" (avhengig av hvem du spør) som Front National, men som sagt så er omfanget i denne oppgaven å se paralleller mellom høyrepopulistiske partier. Vi mener begge disse partiene faller innenfor denne kategorien uavhengig av hvilken grad det er i.

Å være populist betyr ikke det samme som å være populær. Populisme kommer av det latinske ordet *populus*, som betyr folk (Språkrådet). Populisme fremstår som et negativt ladet begrep for mange, men spesielt i USA er populisme et positivt ladet begrep. Populismen har som hovedmålsetning å forbedre demokratiet, som de mener ikke fungerer som det skal. En populist vil appellere til det de omtaler som vanlige folk, eller det "ekte", "sanne" folket. Det

sanne, gode folket består av den tause majoriteten som blir oversett og aldri hørt. De står i motsetning til "eliten". I dette tilfellet er eliten den politiske eliten, her inngår også media og andre etablerte institusjoner. En sann populist mener eliten har sviktet folket og demokratiet for sin egen vinning (Sørsdahl og Ask 2017, 64). Populistpartiene anser seg selv som de eneste som handler på vegne av folket og har sunn fornuft.

Today's ceremony, however, has very special meaning. Because today we are not merely transferring power from one Administration to another, or from one party to another – but we are transferring power from Washington, D.C. and giving it back to you, the American People. For too long, a small group in our nation's Capital has reaped the rewards of government while the people have borne the cost. (NRK)

Dette var som nevnt en del av Donald Trumps innsettelsestale den 20. januar 2017. Ifølge den tysk-amerikanske filosofen Jan-Werner Müller (2016) er dette utsagnet selve kjernen av populismen. Både under valgkampen og i sin innsettelsestale kom Donald Trump med mange uttalelser og lovnader om endring, som trolig er grunnen til at han vant valget. Trump har konsekvent hatt en kommunikasjonsform som appellerer til "folket" og ikke "eliten".

Dette kan kokes ned til disse to bastante utsagnene; alle som tror på meg er det ekte, gode folk og alle andre må ekskluderes. Hele idéen går ut på at han er folkets stemme og den eneste som kan ordne opp. Ting som ellers blir sett på som antidemokratisk blir gjort i all åpenhet og rettmessighet i det gode og ekte folkets navn.

5.1 Trumps retorikk sammenlignet med retorikk rundt i Europa

De to siste tiårene, i flere land, har partier med populistiske ledere økt i popularitet og fått stor makt. I denne delen av oppgaven vil vi gå nærmere inn på noen av de store politiske maktkampen vi har sett i Europa den siste tiden og politikerne bak. Vi vil se nærmere på om man kan trekke linjer fra det siste valget i USA og de pågående valgene i Europa. Har Trumps retorikk hatt innvirkning på europeiske politikere og landenes respektive valg? Hvilke likheter og ulikheter har de? For å belyse dette trekker vi frem noen av de mest fremtredende tilfellene av politisk maktkamp den siste tiden; Brexit og valget i Frankrike. Vi kommer også til inkludere Norge og valget i september. Vi har valgt å presentere partier som i varierende grad representerer det samme tankegodset: kampen mot eliten, innvandringspolitikken og forholdet til EU.

Populismen er ikke lik fra land til land. I Europa har de høyrepopulistiske partiene i hovedsak vært for innstramning på flere felt. Globalisering, skepsis mot EU, motstand mot innvandring og islam er trukket frem som eksempler som i dag ikke fungerer slik det skal, og som bør endres for å beskytte landets innbyggere og fremtid. Som nevnt tidligere hevder populistene at de er ledere av det sanne, ekte folket. De nevnte områdene truer dette (Sørsdahl og Ask 2017, 10).

5.1.1 Brexit

I 2016 stemte Storbritannia over sitt medlemskap i EU og resultatet ble et knepent flertall på 51,9 prosent for å melde seg ut. Kampanjen ble frontet av Londons tidligere borgermester Boris Johnson, og gikk under navnet Leave eller Brexit. Bakgrunnen for kampanjen var at Johnson mente det var på tide å ta tilbake kontroll over landets egne grenser og lovgivning (SNL).

En annen fremtredende person under Brexit-kampanjen var Nigel Farage. Farage var partileder av United Kingdom Independence Party (UKIP), siste gang i 2010 og frem til etter suksessen ved folkeavstemningen i 2016. UKIP ble grunnlagt med en idé om å melde Storbritannia ut av EU. Partiet har blitt beskyldt for å være rasistiske, men dette har de slått tilbake på og mener de kun vil ta vare på det britiske og det som er i ferd med å bli en islamisering av landet (SNL). Som vi har sett tidligere er dette noe gjennomgående i de høyrepopulistiske partiene, herunder Trumps retorikk. Det er en frykt for det ukjente skal tilintetgjøre det rene, homogene og ekte landet de kjenner. Bakgrunnen var at arbeidsinnvandrere fra Øst-Europa satte velferdssystemet i ubalanse. Farage og UKIP uttrykte at de ville begrense all innvandring for å minske presset på helsevesen, skole, boligmarkedet og andre tjenester. Det var få som kunne forutsett utfallet av folkeavstemningen, som også var tilfelle ved presidentvalget i USA. Som svar til sine mange skeptikere sa han: "dere pleide å le av meg, men jeg må si, dere ler ikke nå" (Siteret i Sørsdahl og Ask 2017, 70). Dette sitatet kunne like gjerne vært sagt av Donald Trump. På mange måter ble Trumps opptreden og uttalelser avfeiet og ledd av. Dette virket nok på mange måter mot sin hensikt, hver gang mediene eller motstandere omtalte Trump som dum, rasistisk eller kvinnediskriminerende, følte flere av velgerne at det ble snakket om dem. De kjente seg igjen i det Trump sa, og da han ble kalt dum - ble de også kalt dumme (214).

Høyrepopulistiske ledere i Europa og Trump føler en viss form for tilknytning til hverandre. Flere ledere har uttalt seg positivt om hverandre. Eksempelvis Nigel Farage og Trump. Farage dukket forøvrig opp i New York som gjest hos den nyvalgte presidenten Donald Trump i november 2016 (Sørsdahl og Ask 2017, 72-73). Vi ser ikke på det som noe problem at høyrepopulister åpent støtter hverandre i ulik grad, man må bare være innforstått at dette styrker eller svekker den offentlige koblingen de har til hverandre. “Man er lik sine venner” og egenskaper og hendelser som involverer “vennene” dine kan fort farge folks oppfatning av deg - både positivt og negativt.

5.1.2 Le Pens Frankrike

Front National ble stiftet av Jean-Marie Le Pen i 1972, dette er faren til dagens leder Marine Le Pen. Valget av Donald Trump hadde trolig nok ringvirkninger utenfor USAs grenser, og bidro dermed til å gjøre det franske presidentvalget mer uforutsigbart. Trump og franske Marine Le Pen har en del likheter utenrikspolitisk, men på flere områder er de langt fra hverandre. Partiet Front National, ledet av Le Pen, blir i Frankrike omtalt som et høyreekstremt parti (Sørsdahl og Ask 2017, 11).

Høyrepopulistiske Front National mener Frankrike er i en unntakstilstand med flere pågående kriser - både økonomisk, sosialt og identitetsmessig. Medlemskapet i EU fører med seg flere goder, men prisen er muligheten til selvstyring på områder som landegrenser, valuta og budsjetter. Valgkampen til Front National ble knagget på “Frexit” - håpet om at Frankrike en gang skulle gjenvinne friheten og uavhengigheten, slik som Storbritannia klarte med Brexit (Sørsdahl og Ask 2017, 29-30). Det er antagelse om at hvis det går bra med Storbritannia vil det øke sjansene for at flere land følger etter (235).

“ (...) Det britiske folket har brutt lenkene som stenger oss inne i dette systemet. Dette er et system som er laget mot folks vilje. For å forakte og trække på de”. Le Pen betegner Brexit som begynnelsen på slutten av EU og sammenligner det med Berlinmurens fall. Uten store endringer finnes det ingen andre utveier for Frankrike enn at de melder seg ut, og hun lovet franskmenn en lignende folkeavstemning (Sørsdahl og Ask, 147-148).

Marine Le Pen mener at en av de største problemene Frankrike står overfor i dag er innvandring, der hun ser på de siste årenes flyktninger som økonomiske migranter (Sørsdahl

og Ask 2017, 23). Innvandringen er en byrde for landet og tvert i mot en berikelse. Hun legger skylden på Frankrikes involvering i EU og ikke minst “eliten” - som er grunnen til det multikulturelle franske samfunnet. Ifølge partiet er man kun fransk om man har franske foreldre, man må være “fransk i hjertet”. Dermed kan en aldri bli fransk gjennom en juridisk prosess (32-33).

En likhet med velgerne til Le Pen og Trump er at de begge vil ta et seriøst tak i problemene med innvandring (Sørtdahl og Ask 2017, 214). Motstanden mot innvandring er den tydeligste fellesnevneren mellom europeiske og amerikanske høyrepopulister. Ifølge Ruth Wodak (sitert i Sørtdahl og Ask 2017, 216 - 218) er holdningen til religion det som skiller høyrepopulismen i USA fra den i Europa. I USA står religionen mye sterkere og selvbestemt abort og homofile ekteskap er noe de er i mot. Kvinnesynet er også et stort skille. I USA er det mange som skulle sett mer av de “tradisjonelle kjønnsrollene” - hvor kvinnen er hjemme med barna og mannen er ute og tjener til livets opphold. I Europa kommer man neppe langt med slike standpunkt. Vi har dessuten kommet såpass langt at det ville utgjort liten forskjell og aldri blitt akseptert om de faktisk hadde ment det (217).

Helsevesenet står sterkt i Europa i motsetning til i USA hvor helsetjeneste-reformer blir ansett som sosialisme (Sørtdahl og Ask 2017, 217) - ergo noe som tilhører “eliten” som vi har vært inne på tidligere. For eksempel var arbeidet med avviklingen av Obamacare noe av det første Trump gjorde som president (NRK).

Det de derimot har til felles er at de begge spiller på frykt. Det er ikke til å skyve under en stol at terrorfaren er reell, og den pluss jakten på noen å skyld på er noe lederne kan bruke til sin fordel. Her er Trump god. Han treffer en nerve i det amerikanske folket og kjører en beinhard retorikk på området. Han har blant annet sagt han vil kaste ut alle muslimer og stenge moskéer. Le Pen er mer var i sine uttalelser, og har aldri gått så langt som Trump. Her er den største forskjellen at Le Pen er en mer skolert politiker, som vet hvilke konsekvenser som kan komme som følge av slike uttalelser - hun har tross alt opplevd det med sin egen far og har måttet bøte for det i lang tid. Som nevnt tidligere er politikere ofte mer forsiktig med hva de sier til pressen i frykt om at det skal brukes mot dem. Det virker ikke som om dette gjelder for Trump. Hvorfor det er slik vet ikke for sikkert, men vi har en antagelse om at mangelen på politisk erfaring bidrar til dette. På den andre siden er dette en av Trumps styrker, fordi han fremstår som mer ærlig (Sørtdahl og Ask 2017, 218).

Thomas Greven mener at et Europa og USA med store økonomiske forskjeller preget av usikkerhet, arbeidsledighet, og i tillegg økt innvandring har skapt grobunn for høyrepopulisme (Sjert i Sørsdahl og Ask 2017, 219-220). Spørsmålet er om Trump-effekten, hvor høyrepopulistiske partier går frem på meningsmålingene, er reell og hvor lenge vil den i så fall vare? Som nevnt tidligere i oppgaven begynte vi denne oppgaven før det franske valget var avgjort. Vi trodde, i likhet med flere andre, at Le Pen kom til å gjøre det bra, om ikke best under valget. I dag er arbeidsledighet og terrorisme, herunder også innvandring som står høyest på velgernes agenda (Sørsdahl og Ask 2017, 220). Le Pen scorer høyt på noen av disse punktene, men ikke alle - det kan være noe av det som felte Le Pen, som ble sviktet av samtlige velgergrupper (Aftenposten). Mye tyder likevel på at valget av Donald Trump kan forandre alt. Såfremt han gjør en god jobb som president, vil han kunne åpne mange dører, men på den andre siden tror vi at han gjør mer vondt enn godt om han gjør en slett jobb. Vi tviler ikke på Trump-effekten, men tror ikke vi virkelig får sett konsekvensene av den før han kommer lenger ut i jobben som president. Det står mye på spill.

5.1.3 Norge og stortingsvalget i 2017

Tidligere i oppgaven har vi sett på ulike høyrepopulistiske politikere, vi bestemte oss for å inkludere Norge og en politiker vi mener har en del av de samme egenskapene som de vi har diskutert i denne oppgaven. Sylvi Listhaug er innvandrings- og integreringsminister i Norge, og har det siste året markert seg tydelig i det politiske landskapet i Norge. Det er lenge siden, kanskje ikke siden partikollega Carl I. Hagen, vi har sett norske politikere opptre på denne måten, som provoserer og skaper debatt.

Listhaug, i likhet med Trump og andre høyrepopulister, har innvandring som en av sine fanesaker. Listhaug har gitt uttrykk for at hun ønsker å sette de norske innvandrerne på plass - og det er ikke i Norge "Fundamentalistiske islamister truer Europa, men Regjeringen sitter med nisselua godt ned over hodet. Fundamentalister som hater vårt norske system kommer hit for å utnytte den grenseløse norske naiviteten". Her viser Listhaug hva hun mener om innvandrerne som tar over og de andre politikerne som lar dette skje. Dette er som vi har vært inne på, en gjenganger hos de vi har diskutert i denne oppgaven.

Listhaug kommer på banen i en periode hvor kanskje befolkningen i mange land trenger en politiker som tør å si det mange tenker, men ikke tør å si. Listhaug, og for så vidt, Trump har kairos. De begge bruker mye tid på å fortelle folket hvordan de skal ta hånd om problemer som mange er bekymret for. Som vi har vært inne på tidligere er temaer som terror, arbeidsløshet, økonomi og flyktninger høyst aktuelle temaer. Dette gir nok gehør hos folket som føler myndighetene har skylden og som ikke gjør noe for å forbedre situasjonen - spesielt ikke for de.

Når det kommer til stortingsvalget som vil finne sted høsten 2017, har vi spekulert i om vi vil se noe lignende ved vårt eget valg. Vi ser for oss to scenarier. Det ene er at den blå-blå regjeringen blir gjenvalgt på tross av det som mange kan anse som krasse uttalelser fra deler av regjeringen. Eller så kan vi se et lignende tilfelle med det som skjedde i Frankrike, hvor partiet kun har sakseierskap til deler av det folk er opptatt av. Det skal nevnes at Norge skiller seg fra de andre landene, da man stemmer på partier som ofte må belage seg på å samarbeide med andre partier for å kunne sitte i regjering. Vi tror ikke Trumps retorikk eller arbeid som president kommer til å påvirke det norske valget, eller Sylvi Listhaug for den saks skyld. Det vi derimot tror er at norske politikere kan lære av Trump, at man kan vinne mot alle odds hvis man er tro mot seg selv og folket tror deg.

5.1.4 Typiske trekk og paralleller

Front National ble dannet i 1972, omtrent på samme tid Anders Lange dannet det som i dag er kjent som Fremskrittspartiet (FrP) i Norge, og Mogens Glistrup dannet Fremskridtspartiet i Danmark. De to nordiske partiene ble skapt som protestpartier som følge av høye skatter og avgifter. Dette står i motsetning til Front National som er en av få høyrepopulistiske partier som ved opprettelsen var et anti-innvandringsparti. Flere av de som var med på å starte partiet hadde en fortid som sympatisører med nazister i tiden før og etter andre verdenskrig.

Budskapet fra Front National og andre høyrepopulistiske partier i Europa er nasjonalisme. De er motstandere av innvandring, EU og Islam. Landets egne innbyggere skal vernes om og komme i første rekke når det kommer til utdeling av velferdsgoder. Disse partiene kjemper mot makteliten, som de tradisjonelle partiene, deres politikere og mediene. Dette fordi de tviler på at de har til hensikt å gjøre livet bedre for folk flest (Sørsdahl og Ask 2017, 18-19). Vi har tidligere vært inne på at Trumps politikk har mange fellestrekk med disse partiene.

Motstand mot innvandring samler velgerne på ytterst høyre fløy, men det er ikke det eneste. Globaliseringen er noe som setter sinnene i kok hos de fleste høyrepopulister. Den politiske eliten er for så vidt enig at globaliseringen ikke er noe som gagnar alle. Globaliseringen har bidratt til at flere millioner jobber har forsvunnet fra Europa og USA til lavkostland. De flyttes ikke bare til Asia, men også innad i EU fra de mer vestlige landene til lavkostland som Romania og landene i Baltikum. utfordringene med globalisering er omtrent like jevnt fordelt som godene. Vi som forbrukere nyter godt av at forbruksvarer blir billigere, og dette merkes best for de som har minst å rutte med. Likevel er det mange som mener at globaliseringen er årsaken til den store arbeidsledigheten vi ser i Europa og USA (24-25). Både Trump, Brexit og Le Pen mener det er de som snakker til de som blir oversett i samfunnet, og har vunnet tillit hos mange av dem som har fått merke konsekvensene av globaliseringen.

Høyrepopulismen har lyktes med å få frem flere sider av folkets frustrasjon og kanskje for første gang frykter eliten deres stemmer. Selv om det ikke gikk veien for Le Pen står hun som et sterkt symbol for de problemene flere i Frankrike kjenner på, de samme utfordringene vil være der og det blir spennende å se hva det har å si for fremtiden (150).

En overklassebakgrunn er ikke uvanlig blant høyrepopulistiske partiledere i Europa. De ligner ofte den eliten de er i opposisjon til. De har alle høyere utdanning, er velstående og flere har drevet med politikk i nesten hele sitt liv. Rekrutteringen til partiene foregår heller ikke blant folk med lav inntekt og utdanning, selv om dette er en betydelig velgergruppe for de. Partienes lederskap er ofte mannsdominert, uavhengig om det er kvinnelig leder eller ikke (Sørstahl og Ask 2017, 63). Tilsynelatende er mangelen på politisk erfaring det eneste som skiller Trump fra den typiske høyrepopulistiske partileder. Et viktig moment som vi har nevnt tidligere er at Trump er i ferd med å bli en del av den eliten han er så kritisk til og at flere av de han må forholde seg til, tilhører denne eliten. Det kan bli utfordrende for han å finne en balanse som fungerer for både han selv, kjernevelgerne hans og det systemet han nå har blitt en del av.

En nevneverdig forskjell mellom de høyrepopulistiske partiene i Europa er hvem "oss" og "dem" er. I Vest-Europa er "dem" de som truer det homogene samfunnet, det vil si flyktninger, asylsøkere og andre innvandrere som ikke kan eller vil integreres i samfunnet. Når høyrepopulistene i Øst-Europa omtaler "dem", mener de alle som ikke er av østeuropeisk avstamning. Dette inkluderer jøder og romfolk som har bodd der i generasjoner. Retorikken i

øst er mer rasistisk og mer åpent ekskluderende enn det den er i vest (Sørsdahl og Ask 2017, 95). Vi vil si Trump er mer lik høyrepopulistene øst i Europa. Han nevner kynisk spesifikke folkegrupper han mener er årsaken til Amerikas problemer. Eksempler på dette er innreiseforbudet og den mye omtalte muren mot Mexico.

Et gjennomgående problem som rammer de fleste høyrepopulistiske partiene i Europa er partier med for mange personer med ekstreme uttalelser. Dette fører til at partiene kan gjøre gode valg og få makt, men mister oppslutning ved neste valg. I Norge er Anders Lange Parti et eksempel på dette, de fikk først gjenvunnet tillit fra folket i 1981 da de gjenoppsto som FrP. Marine Le Pen gjorde også sitt parti Front National mer stuerent ved å ekskludere ekstreme stemmer som hennes far og andre uspiselige tillitsmenn som gikk langt over grensen med sine uttalelser. Alle partier trenger skolerte kandidater som ikke skaper unødvendig blest rundt seg (Sørsdahl og Ask 2017, 98-99). Vi er nysgjerrige på hvordan dette vil gjøre seg gjeldende for den blå-blå regjeringen ved høstens valg, og med Trump ved neste termin om han velger å stille. Et positivt aspekt ved dette er at ved å skape blest om seg selv, skaper dette samtidig medieoppmerksomhet. All PR, er vel god PR? Dette gjør at man selv har muligheten til å sette dagsorden hvis man gjør det riktig. Dette er noe de høyrepopulistiske i denne oppgaven har vært flinke til å utnytte og media biter rett på. Nigel Farage gikk for eksempel fra talkshow til talkshow og bidro til å sette dagsorden, selv om partiets politiske innflytelse var minimal (72-73).

I alle land der høyrepopulistiske partier har vokst frem de siste tiårene, er mediene nesten uten unntak definert som en av fiendene. "Oss mot dem"-mentaliteten rammer også mediene som blir plassert som en del av det politiske maktapparatet. Journalistene er også en del av eliten på lik linje med politikere fra etablerte partier, akademikere, næringslivstopper og topper i organisasjonslivet. Høyrepopulistene inntar offerrollen og taktikken fungerer. Det er som om de har fått en form for immunitet mot negative oppslag og skandaler i mediene. Det er som at avsløringene som kommer på trykk ikke gjør nevneverdig inntrykk på velgerne. Etersom høyrepopulister mener de selv er folkets representanter, påstår de at folk flest ikke kan stole på mediene. Dette ble spesielt tydelig under den amerikanske valgkampen i 2016, der Donald Trump ofte ropte skjellsord til pressekorpsset og omtalte reportere og fotografer som kjeltringer. Det var også tilfeller hvor han nektet medier som hadde skrevet negative oppslag om han tilgang til pressekonferanser (Sørsdahl og Ask 2017, 161).

Med både Brexit og Trump var det mange som så muligheten for at Le Pen kunne vinne valget og bli president.

Eliten har overhodet ingen kontakt med vanlige folks desperate problemer, og det er mange år siden de har hatt det. Til sammen 99,9 prosent av eliten var imot Brexit og like mange for Hillary Clinton. Brexit var umulig, Trump var umulig og valget over meg som president har vært fremstilt som umulig i flere måneder, men folket kan gjøre det mulig (Sørsdahl og Ask 2017, 205).

Vi vet nå at det ikke ble slik for Le Pen, så det gjenstår å se om hun vil få muligheten igjen.

6.0 Konklusjon

Tidligere i oppgaven spurte vi oss selv om det amerikanske folket har vært på utkikk etter en person som Trump. Vi tror begrepet kairos har vært en sentral del for hans seier. En mann som Trump uten politikken i ryggen, har klart å komme på banen til rett tid. Det kunne ikke vært en bedre tid for Trump å stille til valg. Hans retorikk blir forsterket av tiden og omstendighetene han sto overfor. Poengene og det sterke budskapet om “America first”, har vært den retoriske linjen gjennom talen hans, som blir interessant å se i fremtiden om den nasjonalistiske setningen fungerer i praksis, uten inntreden av andre enn amerikanerne selv.

Overordnet bør hensikten med en tale være å informere, skape forståelse ved å vise til bevis og opplyse. Samt bør den vekke tillit ved hjelp av å se sitt publikum og tilpasse språket og få folk i handling ved å skape følelser rundt talen. Vi mener Donald Trump som retoriker har klart å oppfylle kravene som bør inneholde i en tale. Uavhengig om kravene er oppfylt, mener vi kvaliteten av innsettelsestalen er laber, kort og ikke særlig revolusjonerende.

Retorikk handler om effektiv overtalelse, og det er akkurat dette som står sentralt hos de nevnte politikerne. Trump vant valget, og gikk fra å være en realitykjendis “ingen” trodde på, til å bli verdens mektigste mann. Det umulige skjedde da Storbritannia trakk seg ut av EU. I Norge har vi vår egen Sylvi Listhaug og hylekoret som følger med. Det de har klart er å forenkle politiske prosesser slik at folk flest forstår de. Ting som ikke er så enkelt i praksis, som å kaste ut alle innvandrere eller senke skatter, forenkles til noe som kan skje over natten. Vi tror de fleste er klare over at det ikke er realiteten, men det er ikke det viktigste. Det viktigste er at velgerne tror at du har en intensjon om å gjøre det du sier. Vi skjønner hvorfor det virker troverdig.

Fellestrekk blant de personene vi har diskutert i denne oppgaven er at de er personer med uttalelser som majoriteten som regel er uenige i, men de treffer en stor gruppe mennesker, som av ulike årsaker, som ikke har følt seg inkludert i politikken. De har heller ikke en forventning eller ønske om å treffe alle, det holder med de som tror på de og det er jo selvsagt det “ekte folket”. Resten vil følge etter, ellers er de ikke så viktig.

Mellom slagene har vi fulgt med på årets sesong av TV3 programmet Paradise Hotel. Passende hadde de i forrige uke presidentvalg inne på hotellet, og deltakerne fikk mulighet til å stille som president. Paradise Hotel er inne i sin niende uke og det er som vanlig allianser, i år omtaler de seg selv som “La Familia” og “Det hvite hus”. “Det hvite hus” styrte hotellet helt fra oppstart og følte ingenting kunne stoppe de. La Familia har fulgt strømmen og prøvd å henge med i spillet, samtidig som flere av de uttrykker at de synes det er urettferdig at det er det “Det hvite hus” som skal bestemme alt og at deres meninger ikke teller. Under dette presidentvalget følte medlemmene av “Det hvite hus” seg trygge som vanlig, og brukte minimalt med krefter for å sikre seg stemmer ved det kommende valget. “La familia” lot seg uansett kue, og det er jo det beste for alle om “Det hvite hus vinner” - det er jo det beste for gruppen, eller? “La Familia” begynte smått å diskutere seg imellom, hvorfor skulle de la de som alltid har bestemt fortsette å bestemme? “Det hvite hus” gjorde jo bare det som var best for dem. Majoriteten av deltakerne var jo en del av “La Familia”, hvorfor skulle de da la de andre ta avgjørelser på vegne av dem? Og opprøret var i gang. I det skjulte planla “La Familia” å kuppe valget og klarte det uten at “Det hvite huset” fikk snusen på det, og klarte til og med å få noen av medlemmene av “Det hvite hus” til å stemme mot sine egne. Sofie som hadde vært en tydelig leder i “Det hvite hus” fra dag én måtte sjekke sjokkert ut. På det kanskje mest uventede stedet fikk vi se en politisk maktkamp, med mange fellestrekk med de vi har studert den siste tiden, utspille seg på norsk reality-tv i beste sendetid. Vi tror ikke det er siste gang “underdoggen” vinner på uventet vis.

7.0 Fremtidig forskning

Brexit er et av områdene det blir spennende å forske mer på. Hva vil det ha å si for EU, britene og resten av verden? Er dette virkelig begynnelsen på slutten av EU?

Trump har ikke vært president lenge, og hele verden følger med. Vi skulle gjerne forsket mer på hvordan den jevne amerikaner føler livet deres er blitt endret med ny president - både

kjernegruppen og de mange skeptikerne. Om den nasjonalistiske setningen om ”America first” vil fungere i praksis, uten inntreden av andre enn amerikanere selv.

8.0 Kritikk av oppgaven

I vår undersøkelse har vi brukt sekundærdata, en utfordring knyttet til sekundærdata er at informasjonen kan være hentet inn til et annet formål enn det formålet vi har til vår undersøkelse. Det kan derfor ha vært noe utfordrende å vinkle denne informasjonen over til vår undersøkelse, uten å tolke dataene i en annen forstand enn den er ment.

Donald Trump er en svært omdiskutert mann, og vi har i lang tid lest om giftemål, skilsmisser og søksmål. Vi vet nok mer om privatlivet til Trump enn tidligere presidentkandidater og det kan ha vært med å farge for oppfattelse av han. I tillegg til dette har han kommet med uttalelser som vi ikke kan stå bak som tre kvinner. Vi har likevel forsøkt å holde oss objektive og tror ikke det har hatt noen stor innvirkning på oppgaven.

Hvis vi kunne gjort det igjen hadde vi kanskje valgt å analysere en annen tale. I innsettelsestalen var han mer ydmyk, enn det vi har sett han tidligere. Det hadde vært mer morsomt og muligens mer givende for oppgaven å analysere en av de talene hvor Trump, er Trump - ufiltrert. Vi kunne også brukt mer tid på å analysere Norge, da det er det fenomenet som er nærmest oss. Vi føler likevel vi har lært mye, og synes oppriktig det er spennende å følge med på hvordan verden kommer til å utvikle seg.

9.0 Litteraturliste

- Andersson, Lena Lid. 2009. "Ledarskapande Retorikk". Stockholm: Ekonimiska forskningsinstitut.
- Cialdini, Robert B. 2011. *Påvirkning - teori og praksis*. Oslo: Abstrakt forlag.
- Gorman, Steve. 2017. Hawaii Lawmaker Beth Fukumoto Resigns From Republican Party Over Divisive Rhetoric" Huffpost. 23. mars. Lesedato: 05. april:
http://www.huffingtonpost.com/entry/beth-fukumoto-becomes-democrat_us_58d37b73e4b0b22b0d19d7c2
- Harsvik, Wegard og Sara Gunnerud. 2017. "Grepet av Trump". Agendamagasinet. 15. april. Lesedato: 01. mai 2017:
<https://agendamagasinet.no/kommentarer/grepet-av-trump/>
- Ihlen, Øyvind, Eli Skogerbø og Sigurd Allern, RED. 2015. *Makt medier og politikk*. Oslo: Universitetsforlaget
- Jacobsen, Dag Ingvar. 2015. *Hvordan gjennomføre undersøkelser? Innføring i samfunnsvitenskapelig metode*. 3. utg. Kristiansand: Høyskoleforl.
- Kjeldsen, Jens E. 2013. *Retorikk i vår tid*. Oslo: Spartacus Forlag AS
- Kramviken, Tarjei. 2017. "Trump om Comey - avskjedigelsen: - jeg hadde tenkt å sparke ham uansett". Aftenposten. 11. mai. Lesedato: 14. mai 2017:
<http://www.aftenposten.no/verden/Trump-om-Comey-avskjedigelsen--Jeg-hadde-tenkt-a-sparke-ham-uansett-621035b.html>
- Ndla. Lesedato 15. mai. 2017:
<http://ndla.no/nb/node/67757?fag=2602>
- NRK. Les hele innsettelsestalen til Donald Trump. Lesedato: 5. april 2017:
<https://www.nrk.no/urix/les-hele-innsettelsestalen-til-donald-trump-1.13333747>
- NRK. Trumps 100 dager. Lesedato 30. april 2017: https://www.nrk.no/urix/trumps-100-dager_-mange-lofter_-fa-innfridd-1.13493119
- Ordnett. Grammatikk: Lesedato 1. mai 2017:
<https://www.ordnett.no/spr%C3%A5kverkt%C3%B8y/spr%C3%A5kvett.grammatikk>
- Soundcloud. Aftenposten verden. Lesedato: 5.mai 2017
<https://soundcloud.com/aftenpostenverden/hva-sier-innsettelsestalen-om-president-donald-trump>
- Stolt-Nilsen, Harald. 2017. "Derfor fikk FBI-direktøren sparken". Aftenposten. 10. mai. Lesedato: 14. mai 2017:
<http://www.aftenposten.no/verden/Derfor-fikk-FBI-direktoren-sparken-620873b.html>

Store Norske Leksikon. Språkligbildebilde. Lesedato: 1. mai 2017: [https://snl.no/bilde -
spr%C3%A5klig bilde](https://snl.no/bilde-_spr%C3%A5klig_bilde)

Store Norske Leksikon. Lesedato: 25.mars. 2017:
https://snl.no/Donald_Trump

Store Norske Leksikon. Lesedato: 26. april. 2017:
<https://snl.no/epifor>

Store Norske Leksikon. Folkeavstemningen om Storbritannias medlemskap i EU 2016:
Lesedato 10. mai 2017:
https://snl.no/folkeavstemningen_om_Storbritannias_medlemskap_i_EU_2016

Store Norske Leksikon. Lesedato: 27. april. 2017:
<https://snl.no/kairos>

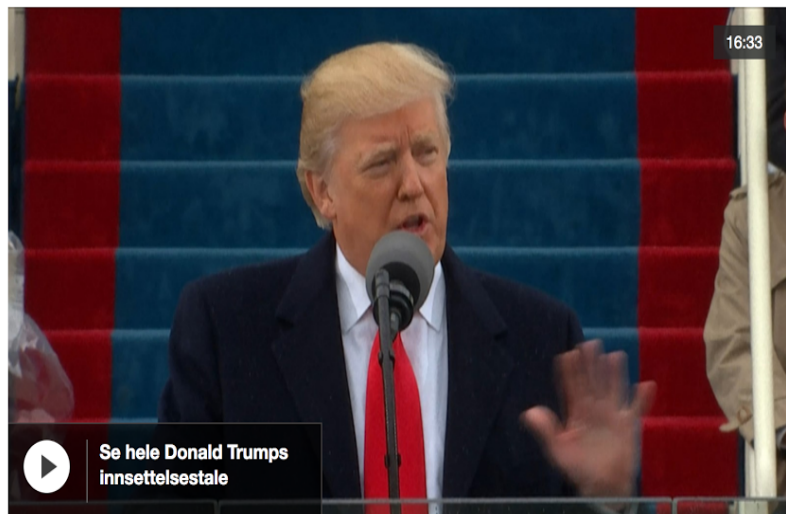
Store Norske Leksikon. Lesedato: 05. mai. 2017:
<https://snl.no/UKIP>

Sørsdahl, Elin og Alf Ole Ask. 2017. *Marine Le Pen og høyrepopulismen i Europa*. Oslo:
Cappelen Damm. 1. utg

Twitter. Lesedato: 24.april 2017:
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/855373184861962240>

Les hele innsettelsestalen til Donald Trump

Snakket i 16 minutter etter at han tok eden som USAs 45. president.



Publisert 20.01.2017, kl. 19:05

Se hele talen her.



«Chief Justice Roberts, President Carter, President Clinton, President Bush, President Obama, fellow Americans, and people of the world: thank you.

We, the citizens of America, are now joined in a great national effort to rebuild our country and to restore its promise for all of our people.

Together, we will determine the course of America and the world for years to come.

We will face challenges. We will confront hardships. But we will get the job done.

Every four years, we gather on these steps to carry out the orderly and peaceful transfer of power, and we are grateful to President Obama and First Lady Michelle Obama for their gracious aid throughout this transition. They have been magnificent.



Vladimir Putin – «the piano man»

Today's ceremony, however, has very special meaning. Because today we are not merely transferring power from one Administration to another, or from one party to another – but we are transferring power from Washington, D.C. and giving it back to you, the American People.

For too long, a small group in our nation's Capital has reaped the rewards of government while the people have borne the cost.

Washington flourished – but the people did not share in its wealth.

Politicians prospered – but the jobs left, and the factories closed.

The establishment protected itself, but not the citizens of our country.

Their victories have not been your victories; their triumphs have not been your triumphs; and while they celebrated in our nation's Capital, there was little to celebrate for struggling families all across our land.

That all changes – starting right here, and right now, because this moment is your moment: it belongs to you.

It belongs to everyone gathered here today and everyone watching all across America.

This is your day. This is your celebration.

And this, the United States of America, is your country.

What truly matters is not which party controls our government, but whether our government is controlled by the people.

January 20th 2017, will be remembered as the day the people became the rulers of this nation again.

The forgotten men and women of our country will be forgotten no longer.

Everyone is listening to you now.

You came by the tens of millions to become part of a historic movement the likes of which the world has never seen before.

At the center of this movement is a crucial conviction: that a nation exists to serve its citizens.

Americans want great schools for their children, safe neighborhoods for their families, and good jobs for themselves.

These are the just and reasonable demands of a righteous public.



Merkels triumf

Mer om: [Urix](#) →



– Et beinhardt politisk klima

Mer om: [Donald Trumps presidentperiode](#) →

But for too many of our citizens, a different reality exists: Mothers and children trapped in poverty in our inner cities; rusted-out factories scattered like tombstones across the landscape of our nation; an education system, flush with cash, but which leaves our young and beautiful students deprived of knowledge; and the crime and gangs and drugs that have stolen too many lives and robbed our country of so much unrealized potential.

This American carnage stops right here and stops right now.

We are one nation – and their pain is our pain. Their dreams are our dreams; and their success will be our success. We share one heart, one home, and one glorious destiny.

The oath of office I take today is an oath of allegiance to all Americans.

For many decades, we've enriched foreign industry at the expense of American industry;

Subsidized the armies of other countries while allowing for the very sad depletion of our military;

We've defended other nation's borders while refusing to defend our own;

And spent trillions of dollars overseas while America's infrastructure has fallen into disrepair and decay.

We've made other countries rich while the wealth, strength, and confidence of our country has disappeared over the horizon.

One by one, the factories shuttered and left our shores, with not even a thought about the millions upon millions of American workers left behind.

The wealth of our middle class has been ripped from their homes and then redistributed across the entire world.

But that is the past. And now we are looking only to the future.

We assembled here today are issuing a new decree to be heard in every city, in every foreign capital, and in every hall of power.

From this day forward, a new vision will govern our land.

From this moment on, it's going to be America First.

Every decision on trade, on taxes, on immigration, on foreign affairs, will be made to benefit American workers and American families.

We must protect our borders from the ravages of other countries making our products, stealing our companies, and destroying our jobs. Protection will lead to great prosperity and strength.

I will fight for you with every breath in my body – and I will never, ever let you down.

America will start winning again, winning like never before.

We will bring back our jobs. We will bring back our borders. We will bring back our wealth. And we will bring back our dreams.

We will build new roads, and highways, and bridges, and airports, and tunnels, and railways all across our wonderful nation.

We will get our people off of welfare and back to work – rebuilding our country with American hands and American labor.

We will follow two simple rules: Buy American and Hire American.

We will seek friendship and goodwill with the nations of the world – but we do so with the understanding that it is the right of all nations to put their own interests first.

We do not seek to impose our way of life on anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to follow.

We will reinforce old alliances and form new ones – and unite the civilized world against Radical Islamic Terrorism, which we will eradicate completely from the face of the Earth.

At the bedrock of our politics will be a total allegiance to the United States of America, and through our loyalty to our country, we will rediscover our loyalty to each other.

When you open your heart to patriotism, there is no room for prejudice.

The Bible tells us, “how good and pleasant it is when God’s people live together in unity.”

We must speak our minds openly, debate our disagreements honestly, but always pursue solidarity.

When America is united, America is totally unstoppable.

There should be no fear – we are protected, and we will always be protected.

We will be protected by the great men and women of our military and law enforcement and, most importantly, we are protected by God.

Finally, we must think big and dream even bigger.

In America, we understand that a nation is only living as long as it is striving.

We will no longer accept politicians who are all talk and no action – constantly complaining but never doing anything about it.

The time for empty talk is over.

Now arrives the hour of action.

Do not let anyone tell you it cannot be done. No challenge can match the heart and fight and spirit of America.

We will not fail. Our country will thrive and prosper again.

We stand at the birth of a new millennium, ready to unlock the mysteries of space, to free the Earth from the miseries of disease, and to harness the energies, industries and technologies of tomorrow.

A new national pride will stir our souls, lift our sights, and heal our divisions.

It is time to remember that old wisdom our soldiers will never forget: that whether we are black or brown or white, we all bleed the same red blood of patriots, we all enjoy the same glorious freedoms, and we all salute the same great American Flag.

And whether a child is born in the urban sprawl of Detroit or the windswept plains of Nebraska, they look up at the same night sky, they fill their heart with the same dreams, and they are infused with the breath of life by the same almighty Creator.

So to all Americans, in every city near and far, small and large, from mountain to mountain, and from ocean to ocean, hear these words:

You will never be ignored again.

Your voice, your hopes, and your dreams, will define our American destiny. And your courage and goodness and love will forever guide us along the way.

Together, We Will Make America Strong Again.

We Will Make America Wealthy Again.

We Will Make America Proud Again.

We Will Make America Safe Again.

And, Yes, Together, We Will Make America Great Again. Thank you, God Bless You, And God Bless America.»

© Publisert 20.01.2017, kl. 19:05



Vedlegg 2



Donald J. Trump 
@realDonaldTrump

[Follow](#)

Don't let the fake media tell you that I have changed my position on the WALL. It will get built and help stop drugs, human trafficking etc.

2:36 PM - 25 Apr 2017

  26,305  100,496